

Dagsordenspunkt 7a: Alkoholbeskatning

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag om at justere minimumssatserne for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer, således at realværdien af satserne genoprettes. På ECOFIN-mødet den 7. november 2006 kunne der ikke opnås enighed om forslaget, idet stigningen i afgiften på øl ikke kunne accepteres af flere medlemslande. Formandskabet forventes at præsentere et kompromisforslag forud for ECOFIN-mødet den 28. november 2006.

KOM(2004)223, KOM(2006)486

Baggrund og indhold

Fællesskabets rammelovgivning for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer er indeholdt i to direktiver:

1. Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer: Direktivet indeholder definitionen på de produkter, der er underlagt punktafgifter, og specificerer metoden for beregning af afgiften samt de kriterier, der bestemmer, om visse produkter kan omfattes af undtagelser eller reducerede satser.
2. Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer: Direktivet angiver minimumssatserne for hver produktkategori.

I henhold til artikel 8 i direktivet om minimumssatserne skal Rådet hvert andet år gennemgå de i direktivet fastsatte punktafgiftssatser på grundlag af en rapport og et eventuelt forslag om justering fra Kommissionen. I overensstemmelse med denne bestemmelse blev Kommissionens første rapport fremlagt den 13. september 1995.

Kommissionens seneste rapport blev fremlagt den 26. maj 2004 efter en høringsproces med inddragelse af nationale myndigheder, repræsentanter for erhvervslivet og interessegrupper. Rapporten konkluderede, at det er nødvendigt med en indbyrdes tilnærmelse af de enkelte medlemsstaters punktafgiftssatser for at mindske konkurrenceforvridninger og risikoen for svig.

I betragtning af, at der er meget forskellige synspunkter i medlemsstaterne om minimumssatsernes rette niveau, og at en ændring af satserne kræver enstemmighed, fremsatte Kommissionen ikke samtidig et forslag. I stedet anførte Kommissionen, at den ønskede en bred debat om afgiftssatserne i Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. På grundlag af debatten ville Kommissionen træffe beslutning om, hvorvidt den ville fremsætte forslag om alle eller nogle af de spørgsmål, der er behandlet i rapporten.

Rådet udtrykte i debatten bred enighed om, at minimumspunktafgiftssatserne burde justeres for at kompensere for inflationen og dermed genoprette deres realværdi, således at det indre marked uden fiskale grænser kan fungere tilfredsstillende.

Kommissionen har derfor fremsat forslag om at forhøje minimumssatserne. På baggrund af den årlige ændring i HICP (det harmoniserede forbrugerprisindeks) har Kommissionen beregnet, at den samlede prisstigning i EU som helhed for perioden 1. januar 1993 til 31. december 2005 har været på ca. 31 pct.

Kommissionen foreslår at ændre direktivet om minimumssatserne på følgende måde:

- Minimumssatserne for alkohol, mellemklasseprodukter (fx sherry og portvin) og øl forhøjes med virkning fra 1. januar 2008 i overensstemmelse med inflationen fra 1993 til 2005 med 31 pct.
- Ved hjælp af undtagelser indrømmes der overgangsperioder frem til 1. januar 2010 for de medlemsstater, der kan have vanskeligheder med at øge deres nationale satser inden 1. januar 2008 til de forhøjede minimumssatser, idet en sådan overgangsperiode gøres afhængig af den indsats, der kræves af den pågældende medlemsstat.
- Fremgangsmåden vedrørende gennemgangen af satserne i artikel 8 i direktivet gøres mere fleksibel og mindre besværlig, og undersøgelsesperioden forlænges fra 2 til 4 år.

Eftersom minimumssatsen for vin i 1992 blev aftalt til nul, er satsen på vin ikke omfattet af satsforhøjelserne.

De konkrete ændringer af minimumssatserne fremgår af tabel 1.

Tabel 1				
Alkoholforslag – ændring af minimumssatser				
Produkter	Sats udtrykt pr.	Nuværende		Kommissionens forslag (indeksering pr. 31.12.2005)
		Minimumssatser	Danske afgifter	
Vin (mousserende og ikke-mousserende)	Liter	0 kr./l (0 euro/l)	3,90 kr./l (0,52 euro/l) (ethanolindhold på over 1,2 pct. vol., men ikke over 6 pct. vol.) 6,14 kr./l (0,82 euro/l) (ethanolindhold på over 6 pct. vol., men ikke over 15 pct. vol. (bordvin))	0 kr./l (0 euro/l)
Mellem-klasse-produkter (fx sherry og portvin)	Liter	3,38 kr./l (0,45 euro/l)	9,20 kr./l (1,23 euro/l) (ethanolindhold på over 15 pct. vol., men ikke over 22 pct. vol. (hedvin)) ³ . Tillægsafgift for mousserende vine og champagne på 3,06 kr./l (0,41 euro/l)	4,43 kr./l (0,59 euro/l)
Øl	Liter (alkoholgrad) ¹	14,03 kr./l (1,87 euro/l) 100 pct. ren alkohol	50,90 kr./l (6,79 euro/l) 100 pct. ren alkohol ²	18,38 kr./l (2,45 euro/l) 100 pct. ren alkohol
Alkohol	Liter ren alkohol (100 pct. vol.)	41,25 kr./l (5,50 euro/l)	150,00 kr./l (20 euro/l)	54,00 kr./l (7,20 euro/l)

1) For en ½ liter øl med en alkoholprocent på 5 pct. betyder inflationskorrektionen, at minimumssatsen stiger fra 0,0467 euro til 0,0612 euro, dvs. med 0,0145 euro svarende til 11 øre.

2) Afgiften beregnes fra og med 1. oktober 2004 efter en glidende alkoholskala ud fra øllets indhold af 100 pct. ren alkohol (ethanolindholdet).

3) Varer på over 22 pct. vol. henhører under spiritusafgiftsloven.

Eftersom de danske punktafgiftssatser på alkohol og alkoholholdige drikkevarer er højere end de foreslåede nye minimumssatser, vil Kommissionens forslag ikke have konsekvenser for Danmark.

På ECOFIN-mødet den 7. november 2006 kunne der ikke opnås enighed om forslaget, idet stigningen i ølafgiften ikke kunne accepteres af flere medlemslande, og idet enkelte lande herudover ønskede særordninger for nogle specielle produkter.

Kommissær Kovacs har i et brev til ECOFIN-ministrene fremsat følgende kompromisforslag:

- Inflationsreguleringen begrænses til at omfatte årene fra 2004 og frem. Det medfører, at minimumssatserne øges med 4,5 pct.
- De nye satser træder i kraft i 2008.
- Der vil ikke være mulighed for at anvende overgangsordninger.
- Der indføres en automatisk inflationsregulering, som medfører justering af minimumssatserne hvert tredje år og giver medlemslandene seks måneder til at foretage nødvendige tilpasninger.

Formandskabet forventes at fremsætte et kompromisforslag forud for ECOFIN-mødet den 28. november 2006.

Hjemmelsgrundlag

Forslagets hjemmel er EF-traktatens artikel 93 (vedtagelse med enstemmighed).

Nærhedsprincippet

Forslaget hører under Fællesskabets og medlemsstaternes delte kompetence, hvorfor nærhedsprincippet finder anvendelse.

I forhold til det overordnede formål, at der på fællesskabsplan fastsættes regler, der sikrer, at det indre marked fungerer tilfredsstillende uden fiskale grænser, er det nødvendigt med en fællesskabstilgang på området.

Forslaget indebærer en ændring af et eksisterende regelsæt, hvorefter der sker en forhøjelse af allerede fastsatte minimumspunktafgiftssatser for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Forslaget medfører en genskabelse af realværdien for satserne, som Rådet blev enig om i 1992.

Det er derfor på det foreliggende grundlag regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres, jf. EF-traktatens artikel 93. Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

De danske regler for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer findes i spiritusafgiftsloven samt øl- og vinafgiftsloven.

Forslaget har ingen konsekvenser for dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have særlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006.

Kommissionens rapport af 26. maj 2004 om afgiftssatser pålagt alkohol og alkoholholdige drikkevarer har været forelagt for Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN den 7. december 2004 og 12. april 2005.

Holdning

Dansk holdning

Danmark støtter Kommissionens forslag til ændring af alkoholbeskatningsdirektivet, da det er vigtigt for et velfungerende indre marked, at der fortsat arbejdes på en højere grad af harmonisering af afgifterne på alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Danmark arbejder endvidere for, at der også bliver indført en minimumssats på vin.

Danmark er positiv over for at indføre en automatisk inflationskorrektion af minimumssatserne.

Andre landes holdninger

Et flertal af medlemslande støtter Kommissionens forslag. Enkelte medlemslande kan dog ikke støtte en forhøjelse af minimumssatsen for øl, og enkelte lande ønsker særordninger for egne produkter.

Nogle medlemslande forventes at kunne støtte et kompromisforslag baseret på forslagene fremsat af Kommissær Kovacs, men det er uvist hvor mange.

Dagsordenspunkt 7b: Rejsegodsdirektivet

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag om at justere rejsegodsdirektivet, herunder bl.a. beløbsgrænsen for indførelse af varer fra tredjelande. Forslaget blev drøftet på ECOFIN-mødet den 7. november 2006, men der kunne ikke opnås enighed om forslaget. Formandskabet forventes at fremsætte et nyt kompromisforslag forud for ECOFIN den 28. november 2006.

KOM(2006)76

Baggrund og indhold

Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 (rejsegodsdirektivet) fastsætter en harmonisering af lovgivningen om fritagelse for moms og punktafgifter på varer indført af rejsende, der kommer fra tredjelande. Direktivet er løbende blevet tilpasset udviklingen i EU.

I lyset af udvidelsen af EU og det forhold, at Fællesskabets ydre grænse nu omfatter blandt andet Rusland og Ukraine, er det blevet nødvendigt at foretage endnu en tilpasning.

Inflationsudviklingen har endvidere udhulet realværdien af den nuværende beløbsgrænse for indførelse af varer fra tredjelande – 175 euro fastlagt i 1994 – hvorfor det er nødvendigt at foretage en justering for at genskabe realværdien. En højere beløbsgrænse vil endvidere bidrage til at mindske de administrative byrder for både rejsende og toldmyndighederne og give toldmyndighederne mulighed for at koncentrere sig mere om bekæmpelse af smugleri af større omfang.

Herudover trænger direktivet til en generel modernisering og tilpasning til de nuværende krav til retsaktens udformning.

På den baggrund har Kommissionen den 24. februar 2006 fremsat forslag til ændring af rejsegodsdirektivet.

Kommissionens forslag

Kommissionens forslag består primært af følgende:

- A. En forhøjelse af den nuværende beløbsgrænse for indførelse af varer fra tredjelande fra 175 euro (1.350 kr.) til 220 euro (1.650 kr.), idet der dog indføres en sondring mellem flyrejsende (en beløbsgrænse på 500 euro (3.750 kr.)) og andre rejsende (en beløbsgrænse på 220 euro).
- B. Indførelse af et kvantitativt loft på 16 liter for øl og forhøjelse af det kvantitative loft for vin fra 2 til 4 liter.
- C. Indførelse af en fællesskabsordning for nedsatte kvantitative lofter for tobaksvarer.
- D. Afskaffelse af de kvantitative lofter for parfume, kaffe og te.

- E. En forhøjelse af afgiftsbeløbet, som medlemsstaterne kan undlade at opkræve ved indførsel af varer, fra 5 euro (37,50 kr.) til 10 euro (75 kr.).
- F. En revision af bestemmelserne og strukturen for at forenkle direktivet og gøre det lettere læseligt.

Ad A:

Kommissionen har foreslået at indføre en sondring og følgelig at anvende forskellige beløbsgrænser afhængigt af den rejsendes transportform (land- og søtransport kontra flytransport). Sondringen indebærer, at det vil være muligt at købe mere med hjem, såfremt man rejser ind i et EU-land med fly. Det betyder, at det vil være muligt at indføre dyrere varer såsom et ur, en computer, smykker, pels osv. En lavere grænse for landtransport vil forhindre, at der eksempelvis bliver købt større og dyrere forbrugsgoder såsom hårde hvidevarer eller eksempelvis tøj i tredjelande.

Problemet ved at have en høj beløbsgrænse for landtransportrejsende er, at det er nemmere at foretage rejsen ofte. Det er også muligt med fly men traditionelt mere kostbart, hvorfor man kunne give flypassagerer lidt mere råderum ved at sætte grænsen højere.

Forslaget om en forhøjelse af beløbsgrænsen fra 175 euro til 220 euro er en justering, som indebærer, at beløbsgrænsen vil få den samme realværdi, som den havde, da den sidste gang blev fastlagt (i 1994), idet inflationen i EU som helhed i perioden 1. januar 1994 til 31. december 2004 har været på ca. 25 pct.

Ad B:

Rejsegodsdirektivet omfatter på nuværende tidspunkt ikke et loft for øl, selvom øl er stærkt beskattet i nogle medlemsstater. Samtidig er der mængdebegrænsning for afgiftsfri indførsel af andre alkoholholdige drikkevarer, blandt andet er der en grænse på 2 liter for vin.

I det lys har Kommissionen foreslået, at der indføres en kvantitativ begrænsning for øl. Dette forventes at kunne medvirke til at løse problemerne for visse medlemsstater, der grænser op til tredjelande, hvor afgiftsniveauet er betydeligt lavere.

For at få en højere grad af tilnærmelse mellem grænserne for indførsel af øl og vin foreslås der et kvantitativt loft på 16 liter for øl og en forhøjelse af det kvantitative loft for vin fra 2 til 4 liter. Øl er typisk med en alkoholprocent på omkring 3-5 pct. og vin på 11-14 pct., hvorfor der sker en vis tilnærmelse i mængden af alkohol ved at tilnærme mængderne som foreslået.

Ad C:

Ifølge EF-traktatens artikel 152 skal alle Fællesskabets politikker sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Desuden anbefaler WHO-rammekonventionen om tobakskontrol, som EU ratificerede den 30. juni 2005, at de kontraherende parter

forbyder eller begrænser salget til internationale rejsende og/eller disses indførsel af told- og afgiftsfri tobaksvarer.

På nuværende tidspunkt har EU-landene en grænse for indførsel af cigaretter fra tredjelande på 200 cigaretter. Med forslaget får landene mulighed for at indføre to grænser: en lav grænse på 40 cigaretter og en høj grænse på 200 cigaretter. Forslaget giver medlemsstaterne mulighed for at sondre mellem flyrejsende og andre rejsende, hvad angår lofterne for tobaksvarer.

Ad D:

Kommissionen foreslår, at den beløbsmæssige tærskel også vil omfatte indkøb af parfume, kaffe og te, som under den nuværende ordning kan foretages ud over den beløbsmæssige tærskel, da der er specifikke kvantitative lofter for disse varer.

Forslaget om at fjerne de kvantitative lofter for parfume, kaffe og te skal blandt andet ses i lyset af, at det kun er få EU-lande, der har punktafgifter på disse varer.

Ad E:

Kommissionen foreslår, at det afgiftsbeløb, som medlemsstaterne kan undlade at opkræve ved indførsel af varer, forhøjes blandt andet på grund af inflationsudviklingen. Kommissionen foreslår, at beløbet sættes op fra 5 euro til 10 euro.

Ad F:

Der er foretaget en række hovedsageligt redaktionelle forbedringer for at bringe teksten i overensstemmelse med de nuværende krav til udformningen af retsakter og dermed fjerne eventuelle tvetydigheder. Desuden er de tredjelande, som direktivet også skal anvendes i forbindelse med, blevet defineret.

Kompromisforslag

På baggrund af drøftelser i rådsarbejdsgruppen fremsatte formandskabet forud for ECOFIN-mødet den 7. november 2006 et kompromisforslag, som var baseret på Kommissionens forslag, men som justerede Kommissionens forslag således:

1. En forhøjelse af den nuværende beløbsgrænse for indførelse af varer fra tredjelande fra 175 euro til 300 euro (2.250 kr.).
2. Forslaget om sondring mellem transportformer bortfalder.
3. Medicinske produkter til den rejsendes eget behov lægges ikke ind under beløbsgrænsen.
4. Kommissionen skal hvert fjerde år udarbejde en evalueringsrapport, som sendes til Rådet første gang i 2012.

På ECOFIN-mødet den 7. november 2006 kunne et flertal af medlemslandene tilslutte sig formandskabets kompromisforslag og endvidere acceptere en beløbsgrænse på 350 euro. Et medlemsland ønskede imidlertid en højere beløbsgrænse og modsatte sig derfor forslaget. Der blev således ikke opnået enighed om forslaget.

Kommissær Kovacs har i et brev til ECOFIN-ministrene fremsat forslag om at justere formandskabets kompromisforslag ved at genindføre sondringen mellem transportformer med en beløbsgrænse for flyrejsende på 500 euro og 300 euro for andre rejsende.

Formandskabet forventes at fremsætte et nyt kompromisforslag forud for ECOFIN-mødet den 28. november 2006.

Hjemmelsgrundlag

Forslagets hjemmel er EF-traktatens artikel 93 (vedtagelse med enstemmighed).

Nærhedsprincippet

Området hører ikke under Fællesskabets enekompetence, hvorfor nærhedsprincippet finder anvendelse.

Bestemmelserne for privates indførsel af varer er fastlagt i rejsegodsdirektivet fra 1969, og det er derfor Kommissionens vurdering, at medlemslandene ikke kan foretage ændringer på egen hånd, da bestemmelserne i rejsegodsdirektivet kun kan ændres ved en fællesskabsretsakt og ikke ved en afgørelse truffet af en medlemsstat. Kommissionen vurderer endvidere, at en indsats på fællesskabsplan vil være mere effektiv til at nå forslaget mål og sikre ligebehandling af borgerne i EU, hvorfor Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

På det foreliggende grundlag er det regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt i forhold til det overordnede formål, at der på fællesskabsplan fastsættes regler i forhold til privates indførsel af varer fra tredjelande.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres, jf. EF-traktatens artikel 93. Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Reglerne om told- og afgiftsfrihed for rejsegods m.v. findes i kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 992 af 19. oktober 2005 om toldbehandling, hvor afgiftsfrihed ved indrejse fra et tredjeland findes i §§ 111-114. En vedtagelse af direktivændringerne indebærer, at bestemmelserne i § 111 og § 112 skal ændres.

Statsfinansielle konsekvenser

Kompromisforslaget indebærer følgende statsfinansielle konsekvenser:

Ad A – forhøjelse af beløbsgrænsen:

Det skønnes, at den samlede værdi af rejsegods vil blive forøget med ca. 100 mio. kr. Afgift heraf udgør ca. 25 mio. kr., som er det statslige provenutab. Skønnet er forbundet med en vis usikkerhed.

Ad D – afskaffelse af kvantitative lofter for parfume, kaffe og te:

Der er ingen punktafgift på parfume i Danmark og kun en beskeden afgift på te. Der kan ses bort fra disse varer. Det skønnes, at de provenumæssige konsekvenser ved en forhøjelse af loftet for indførsel af kaffe vil blive et tab på 10 mio. kr., heraf 5 mio. kr. fra moms og 5 mio. kr. fra kaffeafgift. Skønnet er forbundet med en vis usikkerhed.

Der kan ses bort fra de finansielle konsekvenser af Kommissionens forslag under punkt B, ikke mindst i lyset af at Danmark geografisk set er fjernt fra tredjelande. Af samme grund er de fleste rejser til Danmark fra tredjelande via fly, hvorved fx et loft for øl ikke har nogen betydning.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Høring

Kommissionens oprindelige forslag har været sendt i høring med frist den 27. marts 2006 hos De samvirkende Købmænd, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Bryggeriforeningen og Tobaksindustrien. Derudover er der modtaget høringssvar fra Dansk Textil Union, Danmarks Rederiforening og Brancheforeningen for Kaffe og Te.

Kompromisforslaget imødekommer de væsentligste indsigelser og har derfor ikke været sendt i høring.

De samvirkende Købmænd (DSK) kan som udgangspunkt tiltræde Kommissionens forslag til et nyt rejsegodsdirektiv.

For så vidt angår de foreslåede ændringer om kvalitative lofter for øl, vin, parfume, kaffe og te finder DSK, at hovedparten af Kommissionens forslag stort set er ubetydeligt for såvel dansk detailhandel som danske forbrugere og den danske stat.

Det kvalitative loft på 16 liter for øl forekommer rimeligt og passende for ”eget forbrug” og en tilsvarende grænse for handel mellem den danske og tyske grænse vil blive hilst velkommen.

DSK er ligeledes tilfreds med en fortsat grænse for cigaretter og tobaksvarer. Det er nødvendigt med en relativ hård begrænsning på grund af det generelt høje afgiftsniveau på tobaksvarer i EU15.

Endelig finder DSK, at forhøjelsen for ”andre varer” fra 175 euro til 220 euro er uskadelig. Men den beløbsmæssige sondring mellem flyrejsende (500 euro) og andre rejseformer (220 euro) finder DSK skadelig for såvel dansk detailhandel som den danske statskasse. Det er DSK’s opfattelse, at denne sondring vil betyde

en helt unødvendig og stor stigning i den private import af udsalgsvarer fra eksempelvis Fjernøsten, USA og De Kanariske Øer, hvortil danskerne rejser meget. DSK vurderer, at der tillige vil være en øget risiko for indførsel af kopivarer. DSK anbefaler derfor, at Danmark kun accepterer forslaget om en generel forhøjelse fra 175 euro til 220 euro.

Dansk Textil Union (DTU) er stærkt bekymret over den foreslåede beløbsmæssige sondring mellem flyrejsende og andre rejseformer, som DTU finder skadelig for de danske tøj- og skobutikker samt den danske statskasse. DTU's opfattelse, at denne sondring vil betyde en helt unødvendig og stor stigning i den private import af tøj og sko fra Fjernøsten, USA og De Kanariske Øer. Allerede i dag er tøj ifølge regeringens grænsehandelsundersøgelse en af de varegrupper, der grænsehandles mest.

DTU frygter ligeledes, at importen af ulovlige kopivarer vil stige.

DTU anbefaler derfor, at Danmark alene accepterer en generel forhøjelse fra 175 euro til 220 euro.

Forslaget har ikke givet **Dansk Industri** anledning til at afgive bemærkninger.

Bryggeriforeningen støtter forslaget, herunder at der indføres et loft på 16 liter øl.

Tobaksindustrien har afgivet bemærkninger til den del af forslaget, der vedrører muligheden for at indføre lavere mængdebegrænsninger end dem, der gælder i dag for tobaksvarer. I forslaget får medlemsstaterne en valgmulighed mellem de gældende grænser og nye lavere grænser. Eksempelvis for cigaretter kan der fastsættes en grænse på enten 200 stk. (som i dag) eller på 40 stk.

Ved fastsættelse af mængdebegrænsningerne kan medlemsstaterne skelne mellem rejsende pr. fly og rejsende på andre måder, det vil i praksis sige ad landjorden og med færger. Medlemsstaterne kan nemlig vælge kun at lade den lave grænse gælde for andre end flyrejsende.

Tobaksindustrien undrer sig over, at der overhovedet lægges op til ændringer i de mængder, der afgifts- og momsfrit kan medtages fra tredjelande. Det hedder nemlig i direktivets indledning pkt. (5): "Det er Kommissionens erfaring, at mængderne for tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer generelt har vist sig at være passende og derfor bør opretholdes". Tobaksindustriens erfaring er helt på linje med Kommissionens erfaring. Tobaksindustrien finder derfor, at en ændring af mængdebegrænsningerne forekommer helt overflødig.

Hertil kommer, at de påtænkte ændringer vil være helt uden virkning på totalforbruget af tobak. Det fremgår af forslaget, at de lavere grænser for tobaksvarer alene er foranlediget af WHO's rammekonvention om tobakskontrol, der anbefa-

ler et forbud mod eller en begrænsning af muligheden for at indføre told- og afgiftsfrie tobaksvarer. Der henvises i direktivet også til EF-traktaten og behovet for at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

Det er imidlertid Tobaksindustriens opfattelse, at medlemslandenes mulighed for at fastsætte de lavere grænser, som direktivet lægger op til, ikke vil have nogen indflydelse på det samlede forbrug af tobaksvarer, og direktivet vil derfor heller ikke have nogen sundhedsmæssig betydning. Det er kun en meget lille del af de tobaksvarer, der konsumeres i EU-landene i dag, der indføres fra tredjelande. Såfremt den indførsel begrænses, vil tobaksvarerne blot blive indkøbt indenfor EU.

Der sker betydelig handel over grænserne indenfor EU, hvor store afgiftsforskelle landene imellem ofte gør det attraktivt for rejsende at medbringe tobaksvarer. De gældende regler gør det som bekendt muligt at medbringe ganske store mængder tobaksvarer på rejser indenfor EU. Tobaksindustriens problem i relation til indførsel af tobaksvarer i forbindelse med rejser er derfor ikke indførslen fra tredjelande, men den konkurrenceforvridning, der følger af, at der ikke sker en egentlig harmonisering af afgiftsniveaet for tobak indenfor EU.

Tobaksindustrien undrer sig over, at det i Kommissionens redegørelse for baggrunden for direktivudkastet under pkt. 2) hedder, at ”Høring af interesserede parter er ikke relevant i forbindelse med dette forslag. Ud over de rejsende er de vigtigste interesserede parter medlemsstaterne, som har udtrykt ønske om en modernisering af direktivet”. Ligeledes har Kommissionen under samme punkt konkluderet, at ”Det er ikke relevant at foretage en konsekvensanalyse, da dette forslag kun drejer sig om tilpasning af eksisterende regler og ikke indførelse af en ny afgiftsordning”.

Tobaksindustrien mener, at Kommissionen lader til helt at overse, at såfremt medlemsstaterne indfører de laveste mængdebegrænsninger for tobaksvarer, som direktivet lægger op til, vil der ifølge tobaksindustrien blive tale om voldsomme konsekvenser for de mange virksomheder, hvis forretningsgrundlag hviler på handel med afgiftsfrie tobaksvarer fra tredjelande. Der er således en række flyselskaber, charterselskaber og færgeruter her i landet og i EU i øvrigt, hvis drift forudsætter, at de rejsende i et vist omfang handler afgiftsfrit. Tobaksindustrien mener, at hvis denne handel fjernes, hvilket i realiteten vil være en konsekvens af at indføre de nye lave mængdebegrænsninger, vil disse virksomheders indtægtgrundlag blive kraftigt reduceret, og hele konkurrencesituationen i dele af rejsebranchen vil forrykkes. Hertil kommer, at forbrugerne vil skulle indstille sig på at betale meget højere priser end i dag for selve transportydelsen/rejsen. Tobaksindustrien finder, at dette i sig selv bør give anledning til en nøje genovervejelse af direktivforslaget.

Medlemslandene kan ifølge direktivet vælge en af de tre typer begrænsninger for indførsel af tobak, som direktivet beskriver: 1) de nuværende grænser, 2) de nye lave grænser eller 3) en kombination af 1) og 2), hvor de højeste grænser kun an-

vendes for flyrejsende. Med andre ord bliver der formentlig et kludetæppe af mængdebegrænsninger indenfor EU. Efter Tobaksindustriens opfattelse stemmer denne fleksibilitet for medlemsstaterne dårligt overens med det behov, der er for, at borgerne har enkle og klare regler at rette sig efter. Hvis de hidtidige harmoniserede grænser afløses af det foreliggende direktivudkast, øges risikoen for, at borgerne misforstår eller kommer i vildrede om reglerne og derfor overtræder dem.

Det antydes i direktivet, at det også er bekymringen for det lavere prisniveau i EU's nye nabolande som f.eks. Rusland, Ukraine og Belarus, der er baggrunden for at fastsætte meget lave grænser for, hvor mange tobaksvarer, der kan medbringes fra tredjelande. I så fald er det mængden af tobaksvarer, der kan indføres via landjorden/søvejen, der skal begrænses. Som direktivet er udformet, vil medlemsstaterne imidlertid kunne vælge at anvende de laveste mængdebegrænsninger på alle rejsende uanset rejseform. Det finder Tobaksindustrien unødigt vidtgående for at dæmme op for en mulig import fra de nye nabolande.

Det er således Tobaksindustriens opfattelse, at det udkast til direktiv, der foreligger, lægger op til overflødige ændringer i de gældende, velfungerende begrænsninger i de mængder af tobaksvarer, der kan indføres fra tredjelande. Ændringerne vil efter Tobaksindustriens vurdering ikke have nogen som helst betydning for tobaksforbruget i EU.

Hertil kommer, at ændringerne, som direktivet lægger op til, ifølge tobaksindustrien vil have særdeles negative følger for en række virksomheder, der har handel med afgiftsfrie tobaksvarer som et vigtigt led i deres forretningsgrundlag. Endelig finder tobaksindustrien, at direktivet er endnu et eksempel på, at selv om EU skulle arbejde for harmonisering, går udviklingen i retning mod udviklede nationale regler.

Frem for på denne måde at begrænse indførslen af tobaksvarer fra tredjelande burde EU efter Tobaksindustriens opfattelse i langt højere grad øge indsatsen for at begrænse organiseret indsmugling af forfalskede cigaretter, et problem der er voldsomt stigende og af meget stor økonomisk betydning for såvel tobaksvirksomhederne som EU's medlemsstater.

Danmarks Rederiforening har udtalt, at Kommissionen ønsker at modernisere rejsegodsdirektivet og derfor har fremlagt ovennævnte forslag i februar d.å. I forklaringen til forslaget nævnes, at det ikke berører andre end rejsende og medlemslande, hvorfor det ikke har været genstand for nogen form for konsultation forud for fremlæggelsen. Danmarks Rederiforening finder, at Kommissionen hermed fuldstændig overser, at forslaget indeholder klare konkurrenceforvridende elementer, som vil tilgodese flyruter frem for passagerskibsrunder.

Det konkrete problem i direktivforslaget er bestemmelserne i art. 8 og 9, hvor der indføres betydeligt højere monetære grænser for rejsendes indførsel af varer, når de ankommer til EU med fly, mens grænsen kun justeres en anelse op for rejsen-

de, der ankommer med passagerskib. Hertil kommer endda, at parfumekvoten samtidig afskaffes.

Danmarks Rederiforenings medlem DFDS A/S transporterer mere end 800.000 passagerer om året på ruten Oslo-København. På denne rute er der direkte konkurrence med flyselskaber, og den i direktivforslaget anførte argumentation om, at det er lettere for de rejsende at foretage hyppige rundrejser ad søvejen kan ikke siges at gælde her, da en rundrejse varer 40 timer.

Danmarks Rederiforening har i deres udtalelse vedlagt en udtalelse fra den europæiske rederiforening ESCA, og har samtidig anmodet om et møde med skatteministeriet.

Brancheforeningen for Kaffe og Te har ingen bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006.

Nærhedsnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg den 16. marts 2006, grundnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg den 27. marts 2006, og revideret grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 11. maj 2006.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støttes en ajourføring og modernisering af rejsegodsdirektivet.

Danmark arbejder for, at beløbsgrænsen for indførelse af varer højst hæves til et niveau omkring 350 euro. Danmark er endvidere forbeholden over for en sondring mellem transportformer.

Danmark arbejder for at sikre ensartede regler for alle medlemslande men vil i sidste ende ikke blokere for særordninger til enkelte medlemslande, såfremt der herved kan opnås enighed om forslaget.

Andre landes holdninger

Et flertal af medlemslandene støtter formandskabets kompromisforslag og kan endvidere acceptere, at beløbsgrænsen for indførelse af varer hæves til 350 euro. En medlemsstat ønsker dog en højere beløbsgrænse.

Nogle medlemslande forventes at kunne støtte et forslag om sondring mellem flyrejsende og andre rejsende, men det er uvist hvor mange.

Dagsordenspunkt 7c: Momspakken

Resumé

På rådsmødet (ECOFIN) den 28. november ventes en ny drøftelse af momspakken. Siden mødet den 7. juni har formandskabet arbejdet videre med de enkelte dele af pakken. Således er der i B2B/B2C-forslaget, mini One Stop Shop-ordningen og nyt 8. momsdirektiv kun få udestående. Selvfølgelig den nye One Stop Shop-ordning er der dog fortsat mange problemer med, og der er fortsat en del uafklarede spørgsmål i forslaget vedrørende harmoniserede fradragsregler. Såfremt der kan vedtages en rådserklæring om, at der skal arbejdes videre med udformningen af One Stop Shop-ordningen med henblik på ikrafttræden 1. januar 2010, kan der eventuelt opnås politisk enighed om B2B/B2C-forslaget og et nyt 8. momsdirektiv.

KOM(2004)728, KOM(2003)822, KOM(2005)334

Baggrund og indhold

På ECOFIN-mødet den 28. november 2006 forventes en ny drøftelse af forslaget til en momspakke. Momspakken blev senest drøftet på ECOFIN-mødet den 7. juni 2006, hvor det blev vedtaget at forlænge særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande til den 31. december 2006 og aftalt, at drøftelserne af resten af forslagene i momspakken skulle fortsætte under det finske formandskab.

Momspakken indeholder følgende forslag:

- A. Ydelser B2B og B2C
- B. One Stop Shop
- C. Nyt 8. momsdirektiv
- D. Forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande
- E. "Mini One Stop Shop"
- F. Harmoniserede regler om fradragsret

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

Kommissionen har stillet forslag om ændring af beskatning af grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til private (B2C) og virksomheder (B2B).

Under de nuværende regler for grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til virksomheder skal en ydelse som hovedregel momsbes i oprindelseslandet. Øget samhandel og den teknologiske udvikling har imidlertid ændret omfanget af og mønsteret for handel med tjenesteydelser, således at de eksisterende regler medfører grænsehandelsproblemer, tolkningsproblemer – der til tider løses ved domstolene – og væsentlige administrative byrder. Kommissionen fremsatte den 23. december 2003 et forslag [KOM(2003)822] om ændrede regler for, hvor momsen skal betales af grænseoverskridende handel i EU af ydelser leveret mellem erhvervsdrivende (B2B). For B2B-leverancer foreslås, at hovedreglen for beskatningsstedet ændres fra leverandørens land til kundens land. Der vil dog være visse undtagelser herfra. B2B-forslaget blev i form af et formandskabskompromis be-

handlet på ECOFIN den 7. december 2004. Forslaget blev støttet fra dansk side, men der blev ikke opnået enighed i ECOFIN.

Kommissionen har efterfølgende – den 20. juli 2005 – stillet ændringsforslag [KOM(2005)334], der udbygger det oprindelige forslag med ændrede regler for beskatning af grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til private (B2C).

Kommissionen ønsker at sikre, at beskatning så vidt muligt tilfalder det land, hvor forbruget finder sted. Da de fleste tjenesteydelser forbruges af private på det sted, hvor de fysisk befinder sig, vil forbrugslandsbeskatning for de fleste ydelser finde sted, når leverancerne momsnes i sælgers land. Det er imidlertid ikke tilfældet for ydelser – som fx teleydelser og e-handelsydelser – der let kan fjernsælges fra en virksomhed i et land til private, der opholder sig fysisk i et andet land. Ved disse ydelser kræves, at beskatningen indbetales til staten i kundens bopælsland for så vidt muligt at opnå forbrugslandsbeskatning.

Det samlede forslag B2B/B2C indeholder endvidere ændringer af Rådets forordning 1798/2003 om administrativt momsamarbejde, som er nødvendige for medlemslandenes udveksling af oplysninger i relation til salg af ydelser, hvor modtageren betaler momsen.

Det nærmere indhold af forslaget er beskrevet i bilag 1.

B. Forslag om One Stop Shop

Efter gældende regler skal en virksomhed, der sælger varer eller ydelser, som momsberigtiges i købers land, momsregistreres mv. i dette land (forbrugslandet) bortset fra i de tilfælde, hvor der bruges omvendt betalingspligt i B2B-salg. Sælger virksomheden til mange forskellige EU-lande, vil den skulle registreres i dem alle og leve op til en række forskellige krav i landene.

Siden 2003 har der været en særordning for virksomheder i 3. lande, der sælger e-handelsydelser til private forbrugere (B2C) i EU. Særordningen består i at registrere virksomheden i ét EU-land, hvorefter virksomheden via myndighederne i dette land elektronisk kan foretage momsangivelser til alle medlemslande i EU. Dette system med én indgang til alle EU-lande kaldes en One Stop Shop-ordning.

Kommissionen foreslår, at der laves en ny og mere omfattende One Stop Shop-ordning for virksomheder i EU-medlemslande, der sælger varer og ydelser, som momsberigtiges i forbrugslandet både for så vidt angår salg til virksomheder og til private, B2B og B2C.

Ligesom i den nuværende One Stop Shop-særordning for 3. landssalg af e-handelsydelser til forbrugere i EU skal momsangivelser foretages hos én myndighed for salg til alle EU-lande. Indgangen til ordningen er hjemlandets myndighed. For at undgå omfattende pengeoverførsler mellem medlemslandenes myndighe-

der foreslår Kommissionen, at virksomhederne selv skal foretage momsbetalingerne direkte til de relevante medlemslandes myndigheder.

Kommissionen foreslår, at brugen af One Stop Shop-ordningen bliver valgfri således, at de virksomheder, der ønsker at være momsregistreret i flere EU-lande, kan være det.

Kommissionen foreslår endvidere, at der laves et harmoniseret regelsæt for angivelser i One Stop Shop-ordningen, herunder kvartalsvis angivelse, ensartet angivelsesformular og ensartede regler for betaling og godtgørelser. Kommissionen fremhæver, at de ensartede regler i One Stop Shop-ordningen ikke nødvendiggør harmonisering af medlemslandenes regler for nationale angivelser mv.

Indførelse af den nye One Stop Shop kræver ændringer i 6. momsdirektiv samt ændringer i forordningen om administrativt samarbejde for så vidt angår informationsudvekslingen mv.

C. Forslag om nyt 8. momsdirektiv

En momspligtig virksomhed, som foretager et indkøb i et medlemsland, hvor virksomheden ikke er registreret – og derfor ikke har mulighed for at få momsfradrag – kan søge om godtgørelse af momsen på indkøbet i det pågældende land på baggrund af det 8. momsdirektiv. Procedurene vedrørende godtgørelsesansøgninger efter direktivet er imidlertid så administrativt omfattende, at mange virksomheder ikke søger godtgørelserne.

Kommissionens foreslår en modernisering af godtgørelsesprocedurerne i 8. momsdirektiv, der vil gøre det lettere for virksomhederne at søge moms på indkøb i de andre EU-lande tilbage fra disse landes myndigheder.

Det foreslås, at virksomheder med blandet momspligtig og momsfri omsætning i hjemlandet kun kan få godtgjort moms svarende til den andel, den momspligtige omsætning udgør af den samlede omsætning. Det vil blandt andet få betydning for danske virksomheders leasing af transportmidler i fx Tyskland. I stedet for fuld momsgodtgørelse vil transportvirksomhederne efter forslaget få begrænset godtgørelsen til den andel, den momspligtige virksomhed udgør af den samlede virksomhed.

Teknisk vil godtgørelsessystemet fungere ved, at den involverede virksomhed sender en elektronisk anmodning til myndighederne i hjemlandet, med oplysninger om relevante faktura. Myndighederne verificerer, at virksomheden er momspligtig og videresender anmodningen til tilbagebetalingslandets myndighed, som sender beløbet direkte til virksomheden.

Ønsker tilbagebetalingslandets myndighed at foretage yderligere kontrol af anmodningen, herunder kontrol af de originale fakturaer mv., vil dette skulle ske gennem reglerne for administrativt samarbejde mellem medlemslandene.

Moderniseringen kræver – ligesom One Stop Shop-ordningen – ændringer i forordningen om administrativt samarbejde (1798/2003), idet der skal laves et system for elektroniske udvekslinger af de relevante dokumenter og informationer. Det elektroniske system går under benævnelsen VIES II¹

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelse fra 3. lande

For i større grad at sikre betaling af moms i EU, når virksomheder fra 3. lande sælger e-handelsydelser til private i EU, blev der i 2003 indført en særlig One Stop Shop for disse ydelser. Ordningen betyder, at en 3. landsvirksomhed kun skal momsregistreres i ét EU land, uanset hvor mange EU-lande den har salg til og dermed er momspligtig i. Alle momsangivelser og momsbeløb sendes til registreringslandet, som efterfølgende fordeler pengene til de medlemslande, der har været salg til.

Særordningen udløber den 31. december 2006, og Kommissionen foreslår, at ordningen forlænges til 31. december 2008. Da den nye One Stop Shop endnu ikke er klar til gennemførelse, foreslår formandskabet, at særordningen forlænges, indtil den nye ordning er klar, eller indtil der gennemføres en ”mini One Stop Shop”, jf. punkt E.

E. Forslag om ”Mini One Stop Shop”

Formandskabet foreslår, at der fra 1. januar 2008 etableres en ”mini One Stop Shop”, der reelt er en udvidelse af den eksisterende særordning for 3. landsvirksomheder, jf. punkt D.

Mini One Stop Shop-ordningen foreslås at omfatte både 3. landsvirksomheders og EU-landenes B2C-salg (salg til private) til EU af e-handelsydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser.

Som konsekvens af at mini One Stop Shop-ordningen foreslås udvidet med EU-landenes salg af teleydelser og e-handelsydelser mv. til private, foreslås forordning 1798/2003 om administrativt momssamarbejde tilrettet, således at de regler for samarbejdet, der hidtil har været gældende for 3. landssærordningen, også gælder i relation til mini One Stop Shop-ordningen.

¹ Forkortelse for ”VAT Information Exchange System”.

F. Forslag om harmoniserede regler om fradragsret

Der er store forskelle i medlemslandenes regler for fradragsret af momsudgifter i forbindelse med specielt personbiler, hotelophold, bespisning, luksusvarer, underholdning og repræsentation. Kommissionen har tidligere fremsat forslag til en harmonisering af fradragsretsreglerne i EU, men der har ikke kunnet opnås enighed herom.

Kommissionen anfører, at det i det foreslåede moderniserede godtgørelsessystem (jf. punkt C) ikke er nødvendigt med en harmonisering af fradragsretsreglerne. I stedet foreslås en afgrænsning af de udgiftsområder, hvor fradragsretten kan variere mellem medlemslandene. For alle andre udgifter vil de normale fradragsretsregler gælde i alle EU-lande, og eventuelle særregler for begrænsninger i fradragsretten vil bortfalde.

Kommissionen foreslår, at medlemslandene selv kan fastsætte og ændre fradragsretten for udgifter til:

- Biler, både og fly
- Rejser, logi, mad og drikke
- Luksusvarer, underholdning og repræsentation
- Varer og ydelser, hvor over 90 pct. af den samlede anvendelse af dette gode er privat eller uvedkommende for driften af virksomheden på anden vis

Tidsplan

Formandskabet ventes at fremsætte følgende forslag til tidsplan for gennemførelsen af momspakken:

Pr. 1. januar 2007 gennemføres:

- a. Forlængelse til 1. januar 2008 af den gældende One Stop Shop-særordning for 3. landsvirksomheders salg af elektroniske ydelser til private i EU

Pr. 1. januar 2008 gennemføres:

- b. Ændringerne af beskatningsstedet for grænseoverskridende ydelser B2B (bortset fra ydelser vedrørende kultur, sport, underholdning mv.)
- c. Ændringerne af beskatningsstedet for grænseoverskridende ydelser B2C (bortset fra ydelser vedrørende kultur, sport, underholdning mv. og langtidsudlejning af transportmidler, men inkl. teleydelser og radio/tv-spredningsydelser og e-handelsydelser)
- d. Mini One Stop Shop-ordningen dækkende B2C e-handelsydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser fra 3. lande og i EU.
- e. Harmonisering af reglerne om fradragsret

Pr. 1. januar 2009 gennemføres:

- f. Det nye 8. momsdirektiv

Pr. 1. januar 2010 gennemføres:

- g. One Stop Shop (mini One Stop Shop-ordningen ophæves)
- h. Ændringerne af beskatningsstedet for grænseoverskridende ydelser vedrørende kultur, sport, underholdning mv. samt B2C-langtidsudlejning af transportmidler.

Hjemmelsgrundlag

Forslagene er fremsat i henhold til Traktatens artikel 93, som kræver vedtagelse med enstemmighed.

Nærhedsprincippet

Kommissionens forslag har til formål at lette virksomhedernes grænseoverskridende handel og dermed funktionen af det indre marked. Forslagene skønnes ikke at påvirke medlemslandenes afgiftskompetence ud over, hvad der er nødvendigt for det indre markeds funktion. Regeringen skønner derfor, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet behandlede både B2B/B2C-forslaget og forslaget vedrørende One Stop Shop mv. den 7. september 2005 og støttede forslagene, idet man dog opfordrede Rådet til at medtage visse mindre forslag til tekstændringer i B2B/B2C-forslaget.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Bortset fra forslaget om at forlænge særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande til private i EU vil forslagene kræve ændringer i momslovgivningen.

Statsfinansielle konsekvenser

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

For så vidt angår konsekvenserne som følge af B2B og B2C-ændringerne henvises til bilag 2.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

Forslagene skønnes at give staten et varigt nettoprovenutab på ca. 60 mio. kr., hvor ca. 55 mio. kr. vedrører forslaget om nyt 8. momsdirektiv, som skønnes at medføre, at flere udenlandske virksomheder vil søge om momsodtgørelse.

For så vidt angår administrative konsekvenser for staten, skønnes SKAT at få engangsudgifter til etablering af One Stop Shop-systemet og det tilknyttede in-

formationsudvekslingssystem. Eventuelle merudgifter forventes afholdt inden for de eksisterende rammer.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Forslaget vil ikke have statsfinansielle konsekvenser. Vedtages forslaget *ikke* – hvilket vil medføre, at ordningen bortfalder – vil der være et provenutab for staten.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

De administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet ved indførelse af det oprindelige B2B-forslag er præsenteret i bilag 3.

For så vidt angår B2C-forslaget øges de administrative byrder for de virksomheder, der sælger teleydelser mv. til private kunder i udlandet, da de fremover vil skulle etablere sig og indbetale moms i kundernes hjemland.

Forslaget indebærer, at det bliver mere attraktivt for danske virksomheder at operere på de udenlandske markeder, hvor momssatserne er lavere end i Danmark, og det forventes som følge heraf, at flere virksomheder vil få eller øge deres udenlandske salg.

Der er foretaget en vurdering af de øgede administrative omkostninger, virksomhederne vil få som følge af en vedtagelse af B2C under forudsætning af, at der etableres et nyt One Stop Shop-system som foreslået af Kommissionen. I givet fald vil de årlige administrative omkostninger beløbe sig til ca. 1,9 mio. kr. for de omfattede virksomheder, *jf. tabel 1*.

Tabel 1. Løbende årlige administrative omkostninger ved indførelse af B2C-forslaget givet etableringen af en ny One Stop Shop

	Tidsforbrug	Pris	Hypighed	Population (antal virksomheder)	Totale omkostninger på samfunds niveau
	[timer]	[kroner]	[antal]	[antal]	[mio. kr.]
Lovforslag					
1. Registrering i One Stop Shop System (tid pr. registrering)	9	2.618	0,1	531	0,14
2. Indberetning i One Stop Shop System (tid pr. indberetning) - kvartalsvis angivelse	1	281	4	531	1,45
3. Betaling af moms til udland (tid pr. betaling) – max 4 mange gange på et år pr. land	0,1	26	4	531	0,23
4. Tid og omkostninger ved kontering af udenlandsk moms (mertid til bogføring pr. indberetning pr. land)	0,3	77	1	531	0,04
Forslag i alt	10				1,85

Kilde: Erhvervs- og selskabsstyrelsen, november 2005.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

Såvel forslaget om One Stop Shop-ordningen som et nyt 8. momsdirektiv vurderes at lette virksomhedernes administrative byrder og gøre handel lettere. Det vurderes endvidere, at et nyt 8. momsdirektiv vil indebære, at flere danske virksomheder vil søge om momsgodtgørelse i udlandet, således at virksomhedernes "balance" med hensyn til 8. momsdirektiv forbliver positiv på trods af, at flere udenlandske virksomheder også skønnes at søge om momsgodtgørelse i Danmark.

De administrative omkostninger forbundet med den nuværende lovgivning beløber sig til et niveau på 17,7 mio. kr. Ved at indføre One Stop Shop-ordningen vil de administrative omkostninger blive reduceret til ca. 5,9 mio. kr., dvs. en samlet besparelse af administrative omkostninger på knap 12 mio. kr.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Forslaget har ikke administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Høring

Høringssvar til B2B/B2C-forslagene og forslaget om One Stop Shop mv. er gengivet i bilag 4.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Det skønnes ikke nødvendigt at sende forslaget i høring, da der er tale om en ordning for virksomheder fra 3. lande.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Momspakken har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 5. maj 2006 og rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006.

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

Grundnotat om Kommissionens oprindelige forslag (B2B) blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 16. januar 2004 og supplerende grundnotat blev oversendt den 14. april 2004. Desuden blev det oprindelige forslag forelagt til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. december 2004.

Et revideret grundnotat om Kommissionens ændrede forslag (B2B og B2C) blev oversendt til udvalget den 5. oktober 2005.

Ændringsforslaget vedrørende salg af ydelser til private (B2C) blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for det Europæiske Råds møde den 15.-16. december 2005.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004 og forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006.

Grundnotat er oversendt den 7. december 2004 og supplerende grundnotat er oversendt den 14. april 2005 til Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalget. Fremskridtsrapporten vedr. "One Stop Shop" mv. blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 8. november 2005.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Forslaget om første forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006. Forslaget om anden forlængelse af særordningen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Tidsplan

Danmark støtter formandskabets oplæg til tidsplan for gennemførelsen af forslagene. For så vidt angår forlængelse af særordningen for 3. lande vil Danmark kun-

ne støtte Kommissionens forslag om ordningens udløb den 31. december 2008 eller det forventede formandskabsforslag om udløb den 31. december 2007.

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

Fra dansk side støttes både B2B og B2C-forslagene, der sikrer, at beskatningen i videst muligt omfang tilfalder forbrugslandet.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

Danmark støtter som udgangspunkt forslag, der forenkler og nedbringer virksomhedernes administrative byrder.

Danmark er fortsat generelt positiv overfor Kommissionens forslag om en bred One Stop Shop, et nyt 8. momsdirektiv og harmoniserede fradragsretsregler og støtter, at der arbejdes videre hermed. Danmark kan endvidere støtte formandskabets forslag om etablering af en mini One Stop Shop, der kan gælde i perioden fra ændringen af beskatningsstedsreglerne vedrørende e-handelsydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, indtil den nye One Stop Shop træder i kraft. Danmark vil endvidere kunne støtte en mini One Stop Shop uden e-handelsydelser, men med teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, således som det var foreslået af det østrigske formandskab i forbindelse med ECOFIN den 7. juni 2006.

Efter de gældende regler er det muligt for medlemslandene at begrænse fradragsretten for fx ”logi”. Den grundlæggende ide bag dette er, at det er meget svært at kvantificere brugen af den private udnyttelse og den erhvervsmæssige udnyttelse af et sted, som bruges til begge formål. Der kan fx være tale om hotelovernatninger eller rum i huse, der bruges til blandede formål (fx et kontor, der også bruges til gæsteværelse). Fra dansk side er det væsentligt, at den foreslåede ret til at begrænse fradragsretten for ”logi” omfatter både hotelovernatninger og byggeomkostninger for rum, der bruges til både erhvervsmæssigt og privat formål, således at de gældende danske fradragsrets begrænsninger kan fortsætte.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Fra dansk side kan man støtte en forlængelse af særordningen, indtil mini One Stop Shop-ordningen træder i kraft.

Andre landes holdninger

Tidsplan

Størstedelen af medlemslandene støtter tidsplanen, idet nogle lande dog betinger deres støtte af, at der bliver tid til national gennemførelse mellem et forslags vedtagelse og dets ikrafttræden. Seks lande har problemer med tidsplanen. Af disse støtter to pakkens indhold, mens de andre fire hovedsageligt er imod tidsplanen, fordi de ikke kan støtte pakkens indhold.

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

På ECOFIN-mødet den 7. juni 2006 var der bortset fra fire lande generel opbakning til forslagene.

Nogle lande mener, at forslaget om at indføre forbrugslandsbeskatning af e-handelsydelser, teleydelser mv. kræver, at virksomhederne samtidig får en administrativt enkel måde at betale og tilbagesøge moms på i andre EU-lande gennem en One Stop Shop (evt. mini One Stop Shop) og et nyt 8. momsdirektiv.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

På ECOFIN-mødet den 7. juni 2006 kunne hovedparten af landene støtte principperne i forslaget til One Stop Shop-ordningen. Nogle lande anførte, at der stadig er en lang række tekniske udeståender i forbindelse med ordningen. To lande udtrykte skepsis over for selve ordningen, idet man mente, at indførelse af ordningen vil svække myndighedernes kontrolmuligheder.

Alle lande undtaget ét har støttet mini One Stop Shop-forslaget, idet nogle lande dog har givet udtryk for betænkelighed ved at lade denne ordning omfatte e-handelsydelser, fordi det kan give administrative problemer for myndighederne at håndtere de mange e-handelsvirksomheder i dette system. Endvidere ønsker to lande flere kontrolbestemmelser.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Det forventes, at alle medlemslande vil støtte en forlængelse af ordningen.

Bilag 1. Forslag om ændret beskatning af grænseoverskridende tjenesteydelser

A. B2B

For at løse problemerne foreslås en grundlæggende ændring af reglerne om beskatningssted ved grænseoverskridende salg af ydelser mellem afgiftspligtige personer (B2B). Kommissionen anfører, at enhver ændring i reglerne om beskatning af ydelser i videst muligt omfang bør resultere i, at ydelserne momsbeses i det land, hvor forbruget reelt finder sted. Det er desuden vigtigt, at der er balance mellem administrationernes behov for kontrol og de erhvervsdrivendes administrative forpligtelser. Kommissionens ændrede forslag ændrer ikke det oprindelige forslag for så vidt angår B2B.

Leveringsstedsregler

Ændringerne i forslaget vedrører leverancer mellem afgiftspligtige personer (B2B-leverancer). Nedenfor er en uddybning af de enkelte dele af den nye artikel 9, som omfatter hovedreglerne for leveringssted og dermed beskatningssted:

Artikel 9

Det foreslås, at *hovedreglen* for salg mellem afgiftspligtige personer (B2B-salg) bliver, at leveringsstedet fastlægges ud fra, hvor kunden er etableret. Reglen kombineres med brug af omvendt betalingspligt, således at kunden er betalingspligtig for momsen og leverandøren ikke skal momsregistreres i kundens land. (Jf. forslaget til ændring af artikel 21, stk. 1, litra b).

En ”afgiftspligtig person” defineres som en enhed, der udfører aktiviteter omfattet af momsloven. Af hensyn til administrativ forenkling foreslås, at en ”afgiftspligtig person” er underlagt hovedreglen for alle dennes aktiviteter (både momspligtige og momsfri), undtagen når ydelserne er beregnet til eget (privat) brug eller til virksomhedens personale.

Artikel 9a

Reglen i gældende art. 9, stk. 2, litra a opretholdes, således at leveringsstedet for ydelser vedrørende fast ejendom er det sted, hvor ejendommen er beliggende. Det vurderes, at det generelt fører til beskatning der, hvor ydelsen forbruges.

Artikel 9b

Reglen i gældende art. 9, stk. 2, litra b opretholdes, således at leveringsstedet for passagerbefordring er det sted, hvor befordringen finder sted opgjort ud fra de tilbagelagte strækninger. Kommissionen er opmærksom på vanskelighederne ved administrationen af denne bestemmelse.

Artikel 9c

Reglen i art. 9, stk. 2, litra c opretholdes, således at leveringsstedet for ydelser i forbindelse med kulturelle aktiviteter, sport, kunst, underholdning mv. er det sted, hvor ydelsen reelt udføres. Bestemmelsen fører generelt til beskatning der, hvor

ydelsen forbruges. Dog ændres leveringsstedet til virksomheder (B2B) for ydelser inden for videnskab og undervisning således, at disse fremover beskattes i købers land med mulighed for omvendt betalingspligt.

Artikel 9d

Som en væsentlig undtagelse fra hovedreglen for B2B-leveringer om beskatning i købers hjemland foreslås, at leveringsstedet for ”materielle ydelser” til afgiftspligtige personer er oprindelseslandet. Ved ”materielle ydelser” forstås ydelser:

- Som præsteres i det land, hvor leverandøren er etableret, og
- hvor kunden og leverandøren er fysisk til stede, og
- hvor ydelsen leveres direkte til forbrug

Det gælder f.eks. måltider på en restaurant og håarklipping. Reglen vil bevirke, at disse ydelser beskattes, hvor de reelt forbruges.

Langtidsudlejning eller -leasing af løsøregerstande er udtrykkeligt ikke omfattet af denne bestemmelse, og vil i stedet være omfattet af de generelle bestemmelser i art. 9. Langtidsudlejning eller -leasing er defineret som udleje/leasing i en periode på over 30 dage.

Artikel 9k (artikel 9j i det ændrede forslag)

Medlemslandene har efter gældende regler visse muligheder for – ved handel med lande uden for EU – at flytte beskatningsstedet til det faktiske forbrugsland, hvis reglerne om oprindelseslandsbeskatning medfører en risiko for dobbelt påligning eller ikke-påligning af moms eller hvis reglerne medfører konkurrenceforvridning. I dag gælder disse regler kun for visse leveringer til ikke-afgiftspligtige personer (B2C) og alle transportydelser, men det foreslås, at de kommer til at gælde for leveringer til både afgiftspligtige og ikke-afgiftspligtige personer.

Udvidelse af momsinformationssystemet VIES

VIES-systemet indeholder i dag oplysninger om leveringer af varer til afgiftspligtige personer i EU, hvor køber indbetaler moms. Afgiftspligtige personer, der foretager leveringer af varer inden for Fællesskabet, skal hvert kvartal indberette om leveringerne til deres nationale skattemyndigheder. Oplysningerne sendes herefter til skatteadministrationen i købers land, som derefter kan kontrollere om køber anvender reglerne for omvendt betalingspligt korrekt og om køber har momsangivet varerne.

VIES omfatter ikke ydelser. At udvide VIES med ydelser kan give et kontrolredskab for de B2B-leveringer, der skal momsnes ved omvendt betalingspligt i købers land. Det vil dog medføre mere administrativt arbejde for både myndigheder og købervirksomheder. Dertil kommer, at det eksisterende system ikke fungerer optimalt, da det er langsomt og til tider upræcist.

Kommissionen foreslog i det oprindelige B2B-forslag, at VIES udvides til også at omfatte salg af ydelser fra 1. januar 2008, (jf. artikel 22, stk. 6, litra b (art. 28h)). Kommissionen ville i den mellemliggende tid undersøge hvordan VIES teknisk set kan forbedres samt fremsætte forslag til nødvendige ændringer af forordningen om administrativt samarbejde.

I det ændrede forslag anfører Kommissionen, at tekniske undersøgelser viser, at det teknisk kan lade sig gøre, at lade informationsudveksling om ydelser indgå i det nuværende VIES. Kommissionen foreslår derfor datoen for, hvornår denne informationsudveksling skal starte fastsat til samme dato, som resten af forslaget træder i kraft – efter formandskabets tidsplan den 1. januar 2008.

Virksomhedsinterne ydelser

Kommissionen foreslår artikel 6, stk. 6 præciseret, således at det tydeliggøres, at ydelser mellem forskellige filialer af en virksomhed eller mellem en filial og hovedsæde normalt falder uden for momsens anvendelsesområde, forudsat at de pågældende filialer mv. er en del af samme retlige enhed. Det er tilfældet uanset om forretningsstederne er beliggende i samme medlemsstat eller i flere medlemslande.

Formandskabets kompromisforslag vedr. B2B

Forhandlingerne i EU om B2B-forslaget startede i januar 2004. På arbejdsgruppene har forslaget været behandlet flere gange.

I det kompromisforslag, der blev fremlagt til rådsmødet i november 2004, var foretaget en række tekniske ændringer af Kommissionens forslag, hvoraf de vigtigste var:

Artikel 9, stk. 1.

Kommissionens forslag er udvidet således, at også alle leverancer til en ikke-afgiftspligtig juridisk person (fx en kommune), som i forvejen er momsregistreret for en eller flere momspligtige aktiviteter, skal anses for B2B-leverancer. Disse ”personer” er dermed omfattet af hovedreglen om at leveringssted er forbrugslandet og anvendelsen af omvendt betalingspligt.

Artikel 9c

Kommissionens forslag er ændret så omfanget af artiklen begrænses således, at det ikke er alle ydelser vedrørende fx kulturelle, kunstneriske, sportslige og videnskabelige arrangementer, der omfattes af bestemmelsen om forbrugslandsbeskatning, men kun moms af adgangsbetaling og dertil knyttede ydelser (som garderobe- og toiletbetaling) til arrangementerne. Bestemmelsen betyder at disse adgangsydelser mv. momses samme sted uanset om køber er en afgiftspligtig eller en ikke-afgiftspligtig person (privat). Øvrige B2B-leverancer i forbindelse med arrangementerne momses i det land, hvor køber er etableret.

Artikel 9d

Kommissionens forslag er under forhandlingerne blevet begrænset således, at bestemmelsen kun omfatter følgende tilfælde:

- Korttidsudlejning momses i det land, hvor køretøjet stilles til rådighed (oftest udlejers land)
- Restaurant- og cateringydelser momses i det land, hvor ydelserne fysisk udføres.

Herudover er forslaget om ændring af 6. momsdirektivs artikel 6 om en regel for momsbehandlingen af virksomhedsinterne ydelser udgået. Kommissionens forslag til denne ændring er ikke blevet anset for en væsentlig del af selve forslaget og drøftelserne heraf skal føres videre i anden sammenhæng.

Desuden foreslås det, at bankydelser, finansielle ydelser samt forsikrings- og genforsikringsydelser ikke omfattes af VIES (artikel 21).

B. B2C

For at sikre yderligere forbrugslandsbeskatning har Kommissionen i juli 2005 foreslået følgende ændringer i beskatningen af grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til private:

- Den nuværende generelle regel for B2C-salg opretholdes, således at B2C-leverancer som udgangspunkt fortsat momses i sælgers land.
- Ydelser, der kan leveres via fjernsalg momses fremover i kundens bopælsland. Det gælder fx radio- og tv-spredningsydelser, teleydelser og fjernundervisning.
- Hovedparten af de allerede eksisterende undtagelser fra den gældende hovedregel opretholdes

For så vidt angår ændringer til de enkelte artikler foreslås følgende i B2C-forslaget:

Artikel 9, stk. 2

Kommissionen foreslår, at hovedreglen for leveringssted ved leverancer til ikke-afgiftspligtige personer (overvejende private, B2C-salg) forbliver uændret – nemlig der, hvor leverandøren er etableret.

Kommissionen er af den opfattelse, at i de fleste tilfælde fører denne regel til beskatning på det faktiske forbrugssted, idet ydelserne ofte præsteres lokalt. Reglen er desuden let at administrere for virksomhederne, som blot behøver at kende eget lands momsregler, og ikke behøver at kende kundens identitet.

Artikel 9b

Kommissionen foreslår at opretholde reglen om at leveringsstedet for passagerbefordring i forbindelse med salg mellem erhvervsdrivende (B2B) er det sted, hvor

befordringen finder sted opgjort ud fra de tilbagelagte strækninger (gældende artikel 9, stk. 2, litra b), jf. bilag 1. Kommissionen har i ændringsforslaget foreslået, at den tilsvarende regel også opretholdes ved passagerbefordring til private (B2C).

Selv om hovedreglen i de fleste tilfælde fører til moms på det faktisk forbrugssted, så er der dog en række områder, hvor det er nødvendigt med specifikke regler for at sikre, at momsen betales i forbrugslandet. Kommissionen har derfor foreslået følgende:

Artikel 9f

Efter de gældende regler er der visse ydelser, der som en undtagelse fra hovedreglen om oprindelseslandsbeskatning, momses det sted, hvor ydelserne faktisk udføres. Der er tale om virksomhed knyttet til transport, såsom lastning, losning og lignende virksomhed, sagkyndig vurdering af løsøregenstande og arbejde udført på løsøregenstande samt ydelser i forbindelse med virksomhed indenfor viden- skab og undervisning.

Kommissionen foreslår, at også restaurant- og cateringvirksomhed fremover momses det sted, hvor den udføres. (En undtagelse hertil er ydelser, der leveres om bord på transportmidler, hvor beskatningsstedet foreslås at være afgangsstedet). Årsagen er, at restaurantydelser leveres direkte til forbrug på et let identificerbart sted og bør derfor momses der, hvor ydelsen faktisk præsteres. Ofte er dette sted dér, hvor leverandøren er etableret og den gældende hovedregel for momsning giver derfor forbrugslandsbeskatning i de fleste tilfælde. Men i forbindelse med cateringydelser er der flere og flere tilfælde, hvor ydelsen leveres til forbrugere i et andet EU-land og for at sikre forbrugslandsbeskatning i alle tilfælde foreslår Kommissionen derfor, at ydelserne altid skal momses i det land, hvor ydelsen faktisk udføres.

Kommissionen foreslår desuden, at langtidsudlejning eller -leasing af transportmidler fremover momses i det land, hvor kunden er etableret/bosiddende. Årsagen er, at det er relativt let at lease transportmidler ud til kunder i andre EU-lande og hovedreglen om momsbetaling i leverandørens land giver derfor ikke altid en korrekt forbrugslandsbeskatning. Kommissionens forslag vil give ens regler uanset om kunden er afgiftspligtig (B2B) eller privat (B2C).

Ved salg til private skal sælger herefter indbetale momsen i kundens land. Dette kræver ved gældende momsregler, at sælgerne momsregistrerer sig i alle de lande, hvor de har private kunder, hvilket er administrativt besværligt. Kommissionen anfører imidlertid, at dette besvær i vid udstrækning kan undgås ved anvendelse af en One Stop Shop-mekanisme, hvor sælgerne kan angive alle salg til andre EU-lande gennem sine egne myndigheder (jf. Kommissionens forslag af 29. oktober 2004, som er beskrevet ved grundnotat oversendt den 7. december 2004 og supplerende grundnotat af 14. april 2005).

For korttidsudlejning foreslås momsen betalt det sted, hvor transportmidlet i praksis stilles til rådighed for kunden. Herved vil der være ens regler uanset om kunden er afgiftspligtig eller privat, (jf. bilag 1 Formandskabets kompromisforslag artikel 9d).

Artikel 9g i Kommissionens ændrede forslag

Elektronisk leverede ydelser, teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester samt fjernundervisning kan leveres og bliver leveret til private personer på afstand. Den gældende regel om, at momsen skal betales i leverandørens land bevirker, at der ved den grænseoverskridende handel ikke forbrugslandsbeskattes.

Kommissionen anfører, at da det er relativt let at levere disse ydelser over grænserne, er der stor risiko for, at leverandøren etablerer sin forretning i et land med lav moms, når der sælges til private. På samme måde vil virksomheder uden for EU vælge at blive etableret i et EU-land med lav momssats.

Kommissionen anfører, at problemerne kan løses ved at beskatningsstedet for denne type ydelser flyttes til det land, hvor forbrugeren er etableret/bosat.

Forbrugslandsbeskatning af de elektronisk leverede ydelser vil ved gældende momsregler betyde, at sælgerne skal momsregistrere sig i alle kundernes hjemlande, men det kan undgås ved indførelse af en One Stop Shop-mekanisme, jf. ovenfor. One Stop Shop-ordningen omtales nedenfor.

Artikel 9h

Når formidlere leverer ydelser til private bliver disse ydelser beskattet på det sted, hvor den hovedtransaktion, som de er knyttet til, beskattes. Denne regel er ikke altid let at administrere, men Kommissionen har ikke fundet, at andre regler vil være bedre/lettere administrerbart. Kommissionen foreslår derfor reglen bibeholdt.

Ud over de ovennævnte ændringer indeholder Kommissionens ændrede forslag en række tekniske konsekvensændringer.

Bilag 2. Administrative og statsfinansielle konsekvenser af B2B og B2C-forslagene

A. B2B

Da Danmark har begrænset fradragsret for biler samt momsfristaget personbefordring og dermed ingen fradragsret på transportmidler, er der i dag en stor mængde biler, busser og tog, der langtidsleases i andre EU-lande med mere favorable refusionsregler. Forslaget vil betyde, at danske virksomheders langtidsleasing af transportmidler skal momsbes i Danmark, og virksomhederne vil dermed kun få fradragsret efter danske regler.

Samlet set skønnes statens varige momsprovenu – med stor usikkerhed – at stige med ca. 282 mio. kr. om året før skat. Heraf vil ca. 279 mio. kr. komme fra ekstra momsbetalinger fra operatører inden for momsfristaget kollektiv trafik og anden offentlig finansieret persontransport.

Det forventes, at DSB's udgifter til dansk moms øges med 28 mio. kr. før skat. Desuden må ekstraudgifterne til moms for andre operatører, der udfører momsfristaget kollektiv trafik, forventes at medføre et udgiftspres på den samlede offentlige sektor. Især skal det nævnes, at busvognmændene har genforhandlingsklausuler i deres kontrakter.

Provenukonsekvenserne for operatørerne inden for momsfristaget kollektiv trafik er før skat-beregninger. Det vil sige, at det er operatørernes direkte udgifter. Disse udgifter vil altid være større end operatørernes nettobelastning. Forskellen er afhængig af, om de øgede omkostninger kan overvælttes i operatørernes priser. Ved fuld overvæltning (og uændret adfærd) vil operatørernes nettobelastning være 0 kr.

Boks 1

Skøn for momsbetalinger som følge af B2B-forslaget

Uden overvæltning vil operatørernes nettobelastning også være mindre end før skat-beregningerne, da de øgede udgifter vil give større skattemæssige fradrag. Forskellen på før skat- og efter skat-provenuet kan maksimalt blive 30 pct. af før skat-provenuet – svarende til 84 mio. kr. for momsfristaget kollektiv trafik. Dermed vil den skønnede efter skat-belastning ved fuldt fradrag og uden overvæltning i priserne være knap 200 mio.kr.

Tabel a. Skøn for momsbetalinger som følge af B2B-forslaget, varige konsekvenser i et hypotetisk eksempel uden compensation eller overvæltning

	Mio. kr.
Ekstra momsudgifter personbiler, før skat	3
Ekstra momsudgifter tog, før skat	46
Busser, før skat	233
Statens direkte momsprovenu i alt	282
Statens provenu i alt (efter fuldt fradrag på 30 pct.)	ca. 200

Regeringen har besluttet at kompensere for de forøgede momsudgifter i forbindelse med rutekørsel med bus. Regeringen har indtil videre ikke lagt sig nærmere fast på den nærmere udformning af compensationen.

Endelig skønnes ændringerne ikke at have statsfinansielle konsekvenser for så vidt angår virksomheder, der er fuldt afgiftspligtige. Det skyldes, at disse virksomheder vil have fuldt fradrag for den moms, der betales her i landet.

En udvidet brug af omvendt betalingspligt skønnes at give en administrativ besparelse for told- og skattemyndighederne, idet der undgås nogle af de relativt ressourcekrævende anmodninger om tilbagebetalinger efter 8. og 13. momsdirektiv. Endvidere undgås administrative omkostninger forbundet med momsregistrering af en række virksomheder fra andre EU-lande.

Udvidelsen af VIES med ydelser vil isoleret set betyde en lille administrativ byrde for SKAT, idet flere oplysninger skal udveksles med de øvrige EU-lande. Anvendelsen af VIES derimod giver myndighederne mulighed for at foretage en kontrol af leveringerne, som er væsentlig mindre ressourcekrævende end den kontrol, der udføres under reglerne for administrativt samarbejde.

B. B2C

For så vidt angår B2C-ændringerne fremgår de skønnede økonomiske konsekvenser af nedenstående skema:

Tabel b. Provenumæssige konsekvenser ved de foreslåede B2C-ændringer

Forslag	Provenumæssige konsekvenser
Restaurant- og cateringydelser om bord på skibe, fly og tog	Forslaget får ingen provenumæssige konsekvenser. For øjeblikket momsbeses disse ydelser ikke, og beskatningsstedet får først reel betydning, hvis momsfriheden ophører. Spørgsmålet om, hvorvidt ydelserne skal momsbeses afventer i første omgang en rapport fra Kommissionen om problemstillingen (jf. artikel 8, litra c).
Øvrige restaurant- og cateringydelser	Forslaget forventes at give en mindre provenugevinst, da omfanget af leverancer af sådanne restaurant- og cateringydelser til Danmark fra andre EU-lande er større end leverancer til andre EU-lande fra Danmark. Efterspørgslen efter disse ydelser leveret fra andre EU-lande forventes dog at være meget begrænset pga. af transportomkostninger mv.

Udlejning af transportmidler	<p>Forslaget vedrørende transportmidler forventes ikke at få væsentlige provenumæssige konsekvenser, da færdselsloven som udgangspunkt kræver, at personer, der er bosat i Danmark, kun må køre i dansk indregistrerede biler.</p> <p>Der vil dog kunne komme en mindre provenugevinst, da der er flere personer bosat i Danmark, der langtidsejler biler i andre EU-lande, end der er personer bosat i andre EU-lande, som langtidsejler biler i Danmark.</p>
Ydelser der kan præsteres på afstand (teleydelser og lignende)	<p>Provenueffekten ved at lægge dansk moms på de ydelser, hvor der i dag betales moms i et andet EU-land forventes at være relativt begrænsede ved det nuværende niveau – sandsynligvis under 20 mio. kr. for telefoni, internetforbrug og -abonnement.</p> <p>Skatteministeriet har dog ikke skønnet over provenueffekterne fra andre ydelser pga. mangel på statistisk grundlag. ”Andre ydelser” kunne eksempelvis være: (momspligtig) fjernundervisning, informations- og nyhedsformidling, film, musik, porno, computerspil og software leveret fra et andet land via internettet eller lignende. Men hver krone (målt i forbrugerpriser), der flyttes til afgiftsbelægning i Danmark vil give 20 øre mere i moms til staten. Bruger danskerne eksempelvis for 50 mio. kr. (inkl. dansk moms) på ydelser, der skal afgiftspålægges i Danmark, vil merprovenuet således være 10 mio. kr.</p> <p>I teorien er det imidlertid muligt at flytte leveringen og dermed momsbetalingen af telefoni, internet og andre ydelser til et andet EU-land. Såfremt privates telefoni, internetforbrug og -abonnement flyttes til andre EU-lande, vil det med det nuværende omfang og prisniveau give et provenutab på over 2 mia. kr. (Skønnet omfatter ikke telefoni i ikke-momsregistrerede virksomheder, bl.a. banker og forsikrings-selskaber, og ikke elektroniske ydelser der bestilles/leveres via internettet). Et tab på denne størrelse vil dog kræve, at samtlige kunder uanset alder mv. ville skifte til udenlandsk etablerede selskaber. Det forekommer hverken sandsynligt på kort eller mellemlangt sigt, selv om der formentlig kan forventes en betydelig vækst.</p>
Ydelser præsteret af formidlere	<p>Da der ikke gennemføres ændringer – men kun præciseringer – af de nuværende regler, forventes forslaget ikke at have provenumæssige konsekvenser.</p>

Anm.: Alle provenueffekter er opgjort som varige årlige direkte ændringer af momsindtægterne ved forslaget.

Bilag 3. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervs- livet af B2B-forslaget

Virksomheder, der i dag langtidseaser transportmidler i andre EU-lande med fordelagtige fradragsregler, vil få en økonomisk meromkostning på størrelse med statens merprovenu ca. 282 mio. kr. mio. om året før skat, jf. tidligere.

Hertil kan komme administrative udgifter til eventuel genforhandling af leasingkontrakter. Kontrakterne løber typisk 4-6 år og Amtsrådsforeningen skønner, at der alene på deres område skal genforhandles ca. 200 kontrakter ved en umiddelbar gennemførelse af forslaget.

En test foretaget af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på 419 virksomheder viser, at 31 – ca. 7 pct. – forventes at blive berørt af forslaget. Blandt disse forventer 25 virksomheder (ca. 81 pct.), at forslaget vil give administrative konsekvenser.

Tabellen nedenfor viser de væsentligste administrative konsekvenser for de berørte virksomheder – samlet tal for byrder og lettelser:

Tablet c. Virksomheder, der forventer administrative omkostninger

	Antal	Andel af alle spurgte virksomheder (pct.)	Gennemsnitlig forventet byrde, blandt de, der forventer en byrde.
Intern administration, omstillingsbyrder	8	25	18 timer
Intern administration, løbende byrder årligt	15	48	16 timer
Ekstern bistand, omstillingsbyrder	10	32	9.500 kr.
Ekstern bistand, løbende byrder årligt	2	6	7.500 kr.
Uddannelse, omstillingsbyrder	5	16	6.300 kr.

Kilde: Erhvervs- og selskabsstyrelsen.

De fleste af de 8 virksomheder, der har anført kategorien ”omstillingsbyrder”, og de 15 virksomheder, der har anført ”løbende administrative byrder”, oplyser, at byrderne er forbundet med de forventede indberetninger til VIES-systemet.

Bilag 4. Høringssvar til B2B og B2C-forslagene samt forslaget om One Stop Shop-ordningen mv.

A. B2B

Af de organisationer der har afgivet høringssvar har **Dansk Industri, Finansrådet og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR)** givet udtryk for en positiv holdning til principperne i forslagens ændring af leveringsstedsreglerne og anført, at forslaget vil lette mange virksomheders hverdag, blandt andet ved øget anvendelse af omvendt betalingspligt og færre undtagelser fra hovedreglen. Både Finansrådet og FSR er desuden meget positive over for den foreslåede præcisering omkring virksomhedsinterne ydelser i tilfælde, hvor forretningssteder ligger i mere

end et land. De anfører, at det ligeledes bør præciseres, at der også er tale om virksomhedsinterne ydelser hvis et af forretningsstederne samtidig indgår i en fælles moms-registrering med en anden virksomhed.

Advokatrådet og Registrerede Revisorer har ingen bemærkninger.

Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS) er samlet imod Kommissionens forslag.

HTS, Amtsrådsforeningen, Danske Busvognmænd, Brancheforeningen Dansk Kollektiv Trafik og HUR finder det problematisk, at leveringsstedet for langtidsleasing af køretøjer ændres fra at være leasingfirmaets land til at være kundens land, idet momsfordelen ved finansiell og operationel leasing i andre EU-lande bortfalder. Det anføres, at de fleste busser til rutekørsel i dag leases i andre EU-lande med lavere moms og mere fordelagtige fradragsretsregler end Danmark. Forslaget vil betyde, at leasingydelsen skal momses i forbrugslandet og forbrugslandets fradragsretsregler bruges. Dansk Kollektiv Trafik har skønnet meromkostningerne for denne del af forslaget at ligge på ca. 300 mio. kr. Omkostninger vil blive væltet over på amter, kommuner og HUR, idet buserhvervet vil være afhængig af fuld kompensation. Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening anfører, at man vil kræve økonomisk kompensation (DUT) og HUR anfører, at meromkostningerne vil betyde nye ekstraordinære takststigninger og/eller yderligere nedskæringer i busdriften. Amtsrådsforeningen anfører desuden, at ændring af leveringssted for leasingydelser vil betyde administrative merudgifter i forbindelse med genforhandling af kontrakter – disse udgifter kan undgås, hvis der laves en lang (6 år) overgangsordning. Skatteministeren tilkendegav i foråret 2004, at regeringen har besluttet, at der skal gives kompensation for de forøgede momsudgifter i forbindelse med rutekørsel med bus som følge af direktivændringen.

Dansk Industri anfører, at virksomheder der har leaset hvidpladebiler i et andet EU-land også vil få øgede omkostninger, idet der skal beregnes dansk moms og bruges de ufordelagtige danske fradragsretsregler.

Dansk Industri, Finansrådet, FSR og HTS anfører, at en udvidelse af VIES til at omfatte ydelser, vil påføre virksomhederne administrative byrder. I høringsvarerne stilles spørgsmålstegn ved kontrolnyttens af VIES. Finansrådet understreger, at ændringen i hvert fald ikke bør gælde momsfri ydelser og foreslår i øvrigt at der laves en bagatelgrænse på f.eks. 10.000 euro for, hvornår VIES skal bruges (hvis overhovedet).

Herudover anfører Dansk Industri, at definitionen af ”materielle ydelser” er uklar og at forslaget ikke løser problemet med salg af ”pakke-løsninger”, hvor de enkelte dele i pakken har forskelligt leveringssted.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) mener, at ydelser vedr. messer og udstillinger bør omfattes af hovedreglen for leveringssted og ikke den nye art. 9c.

Både Dansk Industri og FSR anfører, at teleoperatører m.fl. selv efter forslaget fortsat vil have et problem med, at begrebet tjenester vedr. fast ejendom kan fortolkes forskelligt.

Kommissionens høring

Kommissionen sendte den 7. maj 2003 et oplæg til ændringer af B2B-reglerne i høring. Der indkom 57 høringsbidrag. Af disse bidrag kom 33 fra nationale og europæiske foreninger og sammenslutninger, 22 kom fra erhvervslivet, og 2 fra enkeltpersoner.

Hovedparten af bidragene støttede den foreslåede ramme for reglerne, som indebærer en ændring fra oprindelsesprincip til bestemmelsesprincip hvad angår beskatningsstedet for B2B-leverancer af ydelser. Der var dog en række forbehold over for de foreslåede undtagelser fra den generelle regel.

Enkelte mente oprindelsesprincippet skal bevares kombineret med et system til omfordeling af momsen, så den overføres til den medlemsstat, hvor kunden er etableret.

Af dem, der forholdt sig til udvidelsen af VIES, var langt hovedparten imod denne idé, idet systemet ikke blev anset for et effektivt værktøj til bekæmpelse af svig.

B. B2C

Det ændrede forslag, som ændrer reglerne for B2C, blev sendt i høring den 28. august 2005 og nedenfor gengives de indkomne høringsvar:

Dansk Industri (DI) og Handel, Transport og Serviceerhvervenes Interseorganisation (HTS-I) støtter generelt forslaget, idet det vil forbedre danske virksomheders konkurrenceevne. Det understreges dog, at den øgede forbrugslandsbeskatning vil give virksomhederne større administrative byrder, hvis der ikke samtidig sker vedtagelse af Kommissionens forslag om et One Stop Shop-system. Herudover bemærkes:

DI og HTS-I anfører, at det er vigtigt med en klar definition af ”aftager”. DI mener, at ”aftageren” skal knyttes til faktureringsadresse eller brugeren – men ikke den juridiske ejer. Endvidere bør der laves klare regler for, hvorledes ”pakkeløsninger” med flere slags ydelser skal behandles – specielt reglerne for leveringssted for elektroniske ydelser, dataforbindelser og telekommunikation bør harmoniseres.

HTS-I anfører, at det bør sikres, at virksomheder ikke straffes for forkert afregning, når det er begrundet i kundens momsspekulationer (fx hvis en kunde oplyser et forkert bopælsland).

DI ønsker en mere klar definition af udtrykket ”fast ejendom”.

DI støtter den foreslåede ændring af beskatningsstedet for udlejning af transportmidler, således at udlejningen kommer til at skulle momses i forbrugslandet. Man gør imidlertid opmærksom på, at dette vil betyde, at en dansk virksomhed, der lejer transportmidler i fx Tyskland skal momses i DK og mister den moms-godtgørelse de i dag får fra Tyskland. DI anfører, at det må sikres, at danske virksomheder ikke stilles ringere med nye end gamle regler, hvilket eksempelvis kan ske ved at indrømme fradragsret for dansk moms.

DI mener i særdeleshed, at en gennemførelse af de foreslåede ændringer af godtgørelsesreglerne i 8. momsdirektiv er vigtig for virksomhederne.

DI mener, at der bør ske en harmonisering af reglerne for tab på debitorer.

IT-Brancheforeningen (ITB) har erklæret sig enig med i holdningerne fremført af HTS-I.

Bilfærgernes Rederiforening og Danmarks Rederiforening anfører, at forslaget om at ændre leveringsstedet for restaurantydelser om bord på færger til afganglandet vil betyde, at der fremover skal betales moms af ydelserne i modsætning til i dag. Foreningerne anfører, at dette vil betyde et tab for rederierne på over 100 mio. kr. om året. [På baggrund af høringssvaret tog Skatteministeriet kontakt med foreningerne og forklarede, at forslaget alene ændrer stedet for, hvor momsen skal betales, hvis den skal betales. Efter gældende regler betales ikke moms af disse ydelser (med hjemmel i 6. momsdirektiv artikel 8, stk. 1, litra c) og forslaget vil ikke ændre dette. Skal der i fremtiden indføres momspligt for restaurantydelser om bord på skibe, vil dette kræve en særskilt beslutning af Rådet].

Advokatrådets Skatteudvalg har ikke bemærkninger til indholdet af forslaget, men har påpeget to tilfælde af uhensigtsmæssig sprogbrug.

Landbrugsrådet har ikke bemærkninger til forslaget.

Kommissionens høring

Kommissionen sendte 3. februar 2005 et oplæg til ændringer af B2C-reglerne i høring. Der indkom over 70 skriftlige svar.

Høringssvarene betød, at Kommissionen har udeladt nogle påtænkte ændringer. Således opretholdes gældende regler for beskatningssted for personbefordring og for formidlere.

De fleste af svarerne havde relation til den del af forslaget, der ændrer reglerne om beskatningssted for ydelser leveret på afstand. Der blev påpeget af de ændrede regler som betyder beskatning i kundens land vil øge de administrative byrder.

Biludlejnings- og leasingfirmaerne gik stærkt ind for, at der skal være samme regler uanset om kunden er privat eller momsregistreret virksomhed. Sektoren anerkendte behovet for at differentiere mellem korttidsudlejning og langtids-leasing.

Restaurant- og cateringsektoren støttede hovedsageligt Kommissionens ændringer.

C. Forslag om One Stop Shop mv.

Forslagene er sendt i høring hos relevante erhvervsorganisationer og de modtagne høringssvar er kort gengivet nedenfor.

Dansk Industri (DI) anfører, at forslaget som helhed vil lette de administrative byrder for virksomhederne. Omkring indførelse af en One Stop Shop-ordning er DI positiv og anfører specielt, at det vigtigt, at systemet skal gælde både for salg til erhvervsdrivende og private. Herudover anfører DI, at forslaget om kvartalsvis afregning med 20 dages angivelses- og betalingsfrist betyder en forkortelse af betalingsfristen for små og mellemstore virksomheder. DI ser derfor gerne en længere betalingsfrist.

DI støtter delforslaget om modernisering af 8. momsdirektiv, men mener dog ikke fradragsretten skal afspejle omfanget af virksomhedens momspligtige aktiviteter i hjemlandet.

Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS) anfører, at forslaget som helhed vil lette de administrative byrder for virksomhederne, hvorfor man generelt kan støtte det. Til forslaget vedrørende etablering af en One Stop Shop-ordning anføres, at det synes uhensigtsmæssigt, at virksomhederne selv skal foretage momsindbetalingen direkte til de relevante myndigheder, da dette giver virksomhederne administrative byrder og undergraver den ellers gode nuværende særordning for 3. landes e-handelsydelse gennem en One Stop Shop-ordning.

Advokatrådet og Registrerede Revisorer (FRR) har oplyst, at forslagene ikke giver rådet anledning til bemærkninger.

Håndværksrådet mener, at forslaget samlet set vil medføre betydelige lettelser for virksomhederne og støtter derfor forslaget.

Landbrugsrådet er generelt positiv overfor forslaget som helhed. For så vidt angår One Stop Shop-ordningen anfører Landbrugsrådet, at ordningen skal være fleksibel og nem at anvende. Landbrugsrådet mener, at det for at undgå spekulation i likviditet vil være nødvendigt på et tidspunkt at harmonisere de nationale angivelsesfrister.

Dagsordenspunkt 7d: UK's foranstaltning til bekæmpelse af momssvig for visse elektroniske varer

Resumé

UK har anmodet om Rådets tilladelse til at indføre omvendt betalingspligt ved salg mellem virksomheder af visse elektroniske varer. Kommissionen har fremsat et forslag, som imødekommer UK's ønske. På det kommende ECOFIN-møde forventes en drøftelse af forslaget.

KOM(2006)555

Baggrund og indhold

I henhold til artikel 27, stk. 1, i 6. momsdirektiv kan Rådet give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i direktivet for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse for veldefinerede varegrupper eller brancher.

UK har i et brev til Kommissionen af 10. februar 2006 anført, at der inden for UK's brancher for salg af elektronik med relativt små, men dyre og let omsættelige varer, er en meget udbredt svig, der medfører store provenutab for statskassen. Der er tale om såkaldt "Missing Trader Intra-Community Fraud" (MTIC) (se boks 1). UK anfører, at der foregår en stor organiseret kriminalitet af denne type, og efter det seneste officielle skøn mistede UK i 2004/2005 momsindtægter på mellem 1,2 mia. GBP og 1,9 mia. GPB. Ifølge UK er svigen stigende.

Boks 1

Beskrivelse af missing trader-svig

Indenlandsk "missing trader"-svig kan beskrives således:

Virksomhed B køber varer fra virksomhed A. B sælger varerne videre til virksomhed C. B "forsvinder" inden afregning af salgsmoms med SKAT, og C er samtidig berettiget til at trække denne moms fra som købsmoms. Staten mister således den momsindtægt, som B skulle have indbetalt ved salget til C.

Grænseoverskridende "missing trader"-svig kan beskrives således:

Virksomhed A i medlemsstat I leverer varer til virksomhed B i medlemsstat II. Normalt beregner A salgsmoms og indbetaler denne til sin hjemstat, når han sælger varer, men ved salg mellem to virksomheder over grænserne er leverancen momsfritaget (0-sats) for A. B beregner momsen og burde i princippet indbetale denne til sin hjemstat, men da B er en momspligtig virksomhed, har B fradrag for sine momsudgifter på købet. B's moms går dermed i nul. B sælger herefter varerne videre til virksomhed C i indlandet. B udsteder på normal vis momsfaktura men "forsvinder" før indbetaling af salgsmoms til SKAT. C er samtidig berettiget til at trække denne moms fra som købsmoms. Derefter leverer C varerne til A i medlemsstat I (intrakommunitær leverance med 0-sats). Karrusellen kan herefter tage en tur til (hvis SKAT i medlemsstat II endnu ikke har "opdaget" virksomhed B).

Medlemsstat II mister således den momsindtægt, som B skulle have indbetalt ved salget til C.

UK anfører, at svigen specielt sker ved levering af følgende varer:

- Mobiltelefoner
- Elektroniske lagringsmedier til anvendelse sammen med computere eller mobiltelefoner eller andet elektrisk udstyr
- Elektronisk udstyr til lagring, behandling eller optagelse af elektroniske data så som:
 - Trådløst udstyr til e-mail, telefon, tekstbeskeder, web browsing og anden trådløs dataadgang
 - Håndholdte digitale musikafspillere såsom MP3-afspillere
 - Håndholdte digitale kameraer og videokameraer
 - Håndholdte digitale videoapparater og bærbare DVD-afspillere
 - Håndholdt eller bærbart positionsbestemmelsesudstyr til satellitnavigationsystemer
 - Håndholdte computere
 - Spillekonsoller med skærm eller af en type, der anvendes sammen med fjernsyn eller computer.

For at bekæmpe svigen ønsker UK at indføre omvendt betalingspligt ved handel af de ovennævnte varer mellem erhvervsdrivende. Det betyder, at det er køber, der gøres ansvarlig for at indbetale momsen i stedet for – som normalt – sælger. I realiteten vil det betyde, at den erhvervsmæssige handel bliver momsfri og hele momsen beregnes og indbetales ved salg til de endelige forbrugere. Herved forhindres muligheden for at lave ”missing trader”-svig.

For at kunne følge varehandlen mellem erhvervsdrivende og have gode kontrolmuligheder til sikring af, at momsen betales i det sidste led, vil UK indføre et system, der forpligter de erhvervsdrivende til at indrapportere oplysninger om alle salg underlagt ordningen for omvendt betalingspligt.

Rapporteringskravene giver virksomhederne visse administrative byrder, og for at undgå, at mindre detailhandlere og virksomheder får øgede byrder, vil systemet med omvendt betalingspligt kun skulle anvendes ved salg på over 1.000 GBP.

Kommissionen har fremsat et forslag, som imødekommer UK's ønske om at indføre omvendt betalingspligt på ovennævnte varer.

Kommissionen vurderer, at ordningen faktisk vil eliminere MTIC-svig, og de foreslåede rapporteringskrav synes at sikre, at der ikke opstår en nævneværdig anden svigform (fx momsfrit salg til forbrugere). Kommissionen vurderer dog samtidig, at den foreslåede foranstaltning komplicerer forholdene for de erhvervsdrivende og dermed øger de administrative byrder.

Kommissionen mener, at ordningen er forholdsvis bred, da den dækker store dele af brancher for salg af elektronik. Men da ordningen trods alt er målrettet mod varehandel, hvor der er konstateret udbredt svig, og kun vedrører leverancer over 1.000 GBP, vurderer Kommissionen, at den ligger inden for rammerne af artikel 27 i 6. momsdirektiv.

Kommissionen bemærker, at andre medlemslande med tilsvarende svigproblemer antagelig vil søge om tilladelse til at bruge en tilsvarende ordning. For at kunne overvåge og vurdere udviklingen ønsker Kommissionen, at UK senest den 31. december 2008 indsender en rapport til Kommissionen med en samlet vurdering af, hvordan ordningen fungerer. Desuden tidsbegrænses tilladelsen til 31. december 2009.

Formandskabet havde lagt op til en drøftelse af sagen på ECOFIN-mødet den 7. november 2006. Sagen blev imidlertid taget af dagsordenen.

På det kommende ECOFIN-møde ventes en drøftelse af forslaget.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i EF-traktatens artikel 93 og 94. Forslaget skal vedtages med enstemmighed.

Nærhedsprincippet

Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have særlige statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have særlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen sendes ikke i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støttes forslaget, da ordningen forventes at kunne dæmme op for den svig, som er beskrevet af UK. Ordningen er rettet specifikt mod handel med varer, hvor der er konstateret svig, og den ligger derfor inden for rammerne af artikel 27 i 6. momsdirektiv.

Det er dansk opfattelse, at kontrolprocedurerne UK agter at tage i brug sammen med ordningen medfører lav risiko for, at svigen eksporteres fra UK til andre lande.

Andre landes holdninger

Hovedparten af medlemslande har udtrykt støtte til forslaget. Et enkelt medlemsland finder dog anvendelsesområdet for bredt og har udtrykt frygt for, at svigen vil blive eksporteret til andre lande, fordi svindlerne i stedet vil slå sig ned der. Endvidere tvivler landet på, at kontrollen i UK kan forhindre, at ubeskattede varer kommer i cirkulation i EU.

Dagsordenspunkt 7e: Bekæmpelse af skattesvig

Resumé

Kommissionen udsendte i maj 2006 en meddelelse om behovet for at udvikle en koordineret strategi til forbedring af svigsbekæmpelse. Meddelelsen blev drøftet på ECOFIN-mødet den 7. juni 2006, og Rådet aftalte at vende tilbage til sagen på ECOFIN-mødet den 28. november 2006. Det ventes, at formandskabet på mødet vil fremlægge et udkast til rådskonklusioner med Rådets holdning til Kommissionens meddelelse.

KOM(2006)254

Baggrund og indhold

Kommissionen har den 31. maj 2006 udsendt en meddelelse om behovet for at udvikle en koordineret strategi til forbedring af skattesvigsbekæmpelsen. Meddelelsen omhandler både direkte og indirekte skatter. Meddelelsen anviser ikke en altfavnende løsning på problemerne, men helt overordnet mener Kommissionen, at svig kan bekæmpes bedre via en mere effektiv og moderne organisering af kontrolsystemerne kombineret med et stærkt og ikke mindst hurtigt samarbejde mellem medlemslandene og evt. OLAF (Kommissionens enhed til bekæmpelse af svig).

Kommissionen foreslår følgende:

1. Det administrative samarbejde mellem medlemslandene skal forbedres
2. En ny fællesskabsbaseret indgangsvinkel til samarbejde med tredjelande
3. Eventuelt ændringer i det nuværende moms-system (fx øget mulighed for solidarisk hæftelse, øget omvendt betalingspligt mm.)
4. Undersøgelse af andre muligheder

Ad 1.

Det er Kommissionens opfattelse, at svig mere effektivt kan bekæmpes ved:

- Effektivisering af det administrative samarbejde
- Nye tiltag til samarbejde inden for direkte skatter og opkrævning af disse, fx i stil med forordningen om øget administrativt samarbejde på momsområdet
- Forbedret risikostyring, så medlemslandene hurtigere kan blive informeret om potentielt skattesvig i bestemte virksomheder, særligt når disse starter virksomhed i medlemslandet for første gang
- Etablering af et permanent forum for administrativt samarbejde på fællesskabsniveau for både skatter og afgifter

Ad 2.

Det nuværende tredjelandsamarbejde er baseret på bilaterale aftaler landene imellem, hvilket i nogle situationer kan udnyttes af svindlere. Kommissionen foreslår, at der ved indgåelse af fremtidige aftaler om økonomisk partnerskab indsættes klausuler om administrativt skattesamarbejde mellem EU-landene.

Ad 3.

Kommissionen åbner for en debat om mulige ændringer af det 6. momsdirektiv. Overvejelserne går bl.a. på udvidelse af mulighederne for solidarisk hæftelse for moms mellem sælger og køber samt omvendt betalingspligt for moms i handelen mellem virksomheder, så køber – og ikke sælger – skal afregne momsen.

Ad 4.

Andre muligheder kan være at lette kontrollen af mønstervirksomheder og øge den for risikovirksomheder, bedre it-løsninger og eventuelt en ny fælles database.

Efter drøftelser på embedsmandsplan har formandskabet udarbejdet et udkast til rådskonklusioner om Rådets holdning til Kommissionens forslag, som forventes drøftet på ECOFIN-mødet den 28. november 2006.

Ifølge udkastet understreger Rådet betydningen af at tage alle nødvendige skridt til at bekæmpe svig, særligt med hensyn til indirekte beskatning. Rådet anerkender behovet for hurtigst muligt at få etableret en fællesskabsstrategi herom til støtte for indsatsen på nationalt plan.

Rådet opfordrer Kommissionen til at forberede en sådan strategi i tæt samarbejde med medlemsstaterne og med prioritet til følgende:

- En handleplan med sigte på at sikre en mere effektiv brug af det administrative samarbejde. Handleplanen tilrettelægges, så Kommissionen og medlemsstaterne kan overvåge gennemførelsen heraf.
- Undersøgelse af muligheder for parallelle indgreb fra flere medlemsstater mod den samme svigagtige virksomhed uanset hvilket lands provenu svigen angår.
- Undersøgelse af muligheder for hurtigere og mere detaljeret udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, herunder andre medlemsstaters adgang til virksomhedsoplysninger. Dette skal også, i det nødvendige omfang, omfatte forslag til retsakter til sikring af, at medlemsstaterne får de relevante oplysninger fra virksomhederne. I den forbindelse skal der ses på de administrative byrder for virksomhederne i sammenhæng med nye teknologiske muligheder.
- Ændringer i eksisterende momssystem, herunder solidarisk hæftelse mellem køber og sælger.

Rådet beder endvidere Kommissionen om at præsentere en fremskridtsrapport og en skitse til en fællesskabsstrategi til bekæmpelse af skattesvig på rådsmødet (ECOFIN) i juni 2007.

Desuden fastslås det, at Rådet også har drøftet ændringer i momssystemet, særligt mulighederne for at opkræve momsen hos sælger i den grænseoverskridende va-

rehandel mellem virksomheder (B2B) inden for EU og muligheden for, at medlemsstaterne kan indføre generel omvendt betalingspligt for moms af indenlandske B2B-leverancer med henblik på håndtering af de mest provenutunge svigstyper.

Endelig opfordrer Rådet det tiltrædende formandskab (Tyskland) til at arbejde videre med alle disse forslag med henblik på at afgrænse de indstillinger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan foretage yderligere undersøgelser og eventuelt fremsætte forslag til lovgivning.

På ECOFIN-mødet den 28. november ventes en drøftelse med henblik på vedtagelse af udkastet til rådskonklusioner.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet udtalelse.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Kommissionens meddelelse og forslaget til rådskonklusioner har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens meddelelse og forslaget til rådskonklusioner har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens meddelelse og forslaget til rådskonklusioner har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Kommissionens meddelelse har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006.

Holdning

Dansk holdning

Danmark støtter generelt målsætningen om at forbedre indsatsen mod skattesvig.

Danmark kan støtte udkastet til rådskonklusioner. Danmark støtter et videre analysearbejde og tager stilling til konkrete initiativer, når de måtte foreligge, men mener som udgangspunkt, at momssvig bør bekæmpes inden for rammerne af de grundlæggende momsregler, der gælder i dag.

Andre landes holdninger

Et flertal af medlemslande forventes at støtte udkastet til rådskonklusioner.

Et mindretal af medlemslandene er imod forbedret administrativt samarbejde vedrørende direkte skat.

To lande ønsker 6. momsdirektiv ændret, så de kan gennemføre omvendt betalingspligt for moms for den indenlandske handel mellem erhvervsdrivende (B2B). Andre medlemsstater modsætter sig dette pga. af manglede tillid til kontrollen.

Endelig modsætter et stort mindretal sig oprettelse af en permanent gruppe på højt niveau vedrørende bekæmpelse af skattesvig.

Dagsordenspunkt 7f: **Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning**

Resumé

Adfærdskodeksgruppen for erhvervsbeskatning aflægger rapport om arbejdet i andet halvår 2006. Rapporten konkluderer, at EU-landene overholder aftalen i adfærdskodeksen om ikke at indføre skatteordninger, der kan skade andre lande. Gruppen godkender ændringer vedr. en maltesisk skatteordning, der var vurderet som skadelig. ECOFIN ventes at tage rapporten til efterretning.

Baggrund

Som del af EU's skattepakke indgik EU-landene i december 1997 en politisk aftale om, at et land ikke må have skadelige særordninger med nedsat beskatning på selskabsområdet med henblik på at tiltrække udenlandske investeringer. De nye EU-lande har tilsluttet sig denne aftale.

Adfærdskodeksen har kriterier for, hvornår en skatteordning anses som skadelig. Hovedprincippet er, at en ordning er skadelig, hvis den for det første medfører et betydeligt lavere effektivt beskatningsniveau, fx nulbeskatning, i forhold til de skatteregler, der normalt gælder i det pågældende land, og hvis den for det andet er isoleret fra landets egen økonomi. Den sidste betingelse er fx opfyldt, hvis ordningen kun medfører fordele for udenlandsk ejede virksomheder eller for transaktioner med udenlandske virksomheder.

EU-landene må ikke indføre nye ordninger i strid med kodeksen ("standstill"), og de skal ophæve eller ændre deres gældende skadelige ordninger, så de skadelige elementer fjernes ("rollback").

ECOFIN etablerede i 1998 en særlig adfærdskodeksgruppe til at overvåge, at kodeksen overholdes. Gruppen undersøgte omkring 270 skatteordninger og identificerede (ved flertalsbeslutninger) 66 ordninger, der blev anset i strid med kodeksen (40 ordninger i EU-lande og 26 i deres tilknyttede områder). Resultatet blev præsenteret for ECOFIN i november 1999. ECOFIN aftalte i november 2000, at de skadelige skatteordninger som hovedregel skal afvikles inden udløbet af 2005. Rådet kan dog godkende, at selskaber omfattet af en skadelig ordning, der skal afvikles, forbliver under ordningen i en periode efter afviklingen.

Som led i gennemførelsen af skattepakken godkendte ECOFIN den 3. juni 2003 en rapport fra adfærdskodeksgruppen om gennemført eller planlagt afvikling af de skadelige ordninger. Rådet godkendte, at ændringerne – som beskrevet i rapporten – var tilstrækkelige til, at de undersøgte ordninger ikke længere var i strid med kodeksen. Rådet gav desuden tilladelse til tidsbegrænsede forlængelser af flere ordninger efter 2005.

Den 13. oktober 2003 godkendte Rådet en rapport fra arbejdsgruppen for udvidelse af EU (skatteeksperterne) med en liste over 30 ordninger i tiltrædelses-

landene, som var i strid med adfærdskodeksen. Rådet opnåede enighed om, at den gennemførte eller planlagte afvikling af ordningerne var passende i 27 tilfælde.

ECOFIN har pålagt gruppen at fortsætte arbejdet med at overvåge, at EU-landene overholder aftalen om ”rollback” og pligten til ”standstill”. Gruppen rapporterer løbende til Rådet, hvilket igen forventes at ske på ECOFIN den 28. november 2006.

Indhold

Adfærdskodeksgruppen aflægger rapport til ECOFIN om arbejdet i andet halvår 2006 med at overvåge ”rollback” og overholdelse af pligten til ”standstill”.

Rapporten indeholder følgende elementer:

Rollback

EU-landene har bekræftet, at de afvikler skadelige ordninger i overensstemmelse med, hvad ECOFIN godkendte den 3. juni 2003.

Gruppen har desuden undersøgt afviklingen af følgende ordninger, som tidligere er vurderet som skadelige:

- Malta: International Trading Companies (selskaber med international handel) (ML 4),
- Malta: Dividends from (other) Maltese Companies with Foreign Income (udbytte fra (andre) maltesiske selskaber med udenlandsk indkomst) (ML 5).

Malta har oplyst, at ordningen ML 4 ophæves fra 1. januar 2007, således at der ikke kan optages nye selskaber i denne ordning.

Malta har fremlagt forslag til ændring af ordningen ML 5. Forslaget vil medføre en kompliceret selskabsbeskatning: Først opkræver Malta selskabsskat af overskuddet i et maltesisk selskab. Når selskabet udlodder udbytte til dets aktionærer, vil Malta give aktionærerne en skattegodtgørelse på hele eller en del af den betalte skat for at imødegå økonomisk dobbeltbeskatning som følge af eventuel beskatning af udbyttet hos aktionærerne. Ordningen vil medføre en effektiv maltesisk selskabsbeskatning på højst 10 pct. Ordningen vil gælde, uanset om overskuddet hidrører fra Malta eller fra udlandet, og uanset om udbyttet udloddes til et andet selskab hjemmehørende i Malta eller i udlandet. Ordningen er dermed generel og derfor ikke i strid med adfærdskodeksen.

UK har fremlagt yderligere information om fremskridt med rollback af ordninger på Kanaløerne og Isle of Man. Adfærdskodeksgruppen havde spørgsmål til ændringerne af selskabsbeskatningen på Isle of Man. Gruppen vil arbejde videre med denne sag.

I forbindelse med ”rollback” skal ECOFIN tage stilling til anmodninger om tidsbegrænset forlængelse af ordninger, som skal afvikles, for så vidt angår de selskaber, som allerede er omfattet af ordningen.

Malta har anmodet om forlængelse af ordningerne ML 4 og ML 5. Forlængelsen skal kun vedrøre selskaber, som allerede er omfattet af ordningerne. Ordningerne anmodes forlænget frem til 31. december 2010.

Adfærdskodeksgruppen har indstillet til ECOFIN at godkende anmodningen.

Standstill

To EU-lande har oplyst, at de har indført nye skatteordninger, som kan være i strid med kodeksen:

- Polen: Ændringer af regler for specielle økonomiske zoner,
- Slovenien: Forlængelse af perioden for fremførelse af underskud,
- Slovenien: Skattelettelser ved investering i forskning og udvikling,
- Slovenien: Harmonisering med ændringer af fusionsdirektivet.

Gruppen konkluderede, at ingen af ordningerne kan anses i strid med kodeksen.

ECOFIN ventes at tage rapporten fra adfærdskodeksgruppen til efterretning og godkende forlængelserne vedrørende de maltesiske ordninger ML 4 og ML 5.

Hjemmelsgrundlag

Der er tale om en politisk aftale uden hjemmel i Traktaten.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Rapporten har ikke betydning for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Rapporten har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rapporten har ikke samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Rapporten har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Aktuelt notat vedrørende tidligere rapporter er blevet forelagt Europaudvalget forud for ECOFIN-møder. Sagen om adfærdskodeksgruppens rapport vedrørende første halvår 2006 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006.

Holdning*Dansk holdning*

Danmark er enig i rapporten og kan støtte, at ECOFIN tager rapporten til efterretning.

Danmark kan tiltræde, at Rådet godkender anmodningen om forlængelse af de to maltesiske ordninger, idet Rådet tidligere har godkendt tilsvarende anmodninger fra andre lande.

Andre landes holdninger

Andre lande ventes at være enige i rapporten. Et medlemsland har dog taget forbehold for godkendelse af ændringen af den maltesiske ordning ML 5 på grund af frygt for misbrug.

Dagsordenspunkt 7g: Fælles konsolideret selskabsskattebase i EU (CCCTB)

Resumé

På rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006 præsenterede Kommissionen en meddelelse om det hidtidige arbejde i arbejdsgruppen vedr. en fælles konsolideret selskabsskattebase og om de næste skridt i arbejdet. Som aftalt på dette møde forventes Kommissionen på rådsmødet (ECOFIN) den 28. november 2006 at give en status for arbejdet.

KOM(2006)157

Baggrund og indhold

På det uformelle ECOFIN-møde i 2004 blev det besluttet at nedsætte en teknisk arbejdsgruppe, der skal hjælpe Kommissionen med at udarbejde forslag til regler for en fælles konsolideret selskabsskattebase (Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB)).

CCCTB er en af de modeller for harmonisering af selskabsbeskatningen i EU, som Kommissionen skitserede i sin selskabsskattemeddelelse fra 2001. Modellen vedrører harmonisering af selskabsskattebasen for koncerner med aktiviteter i flere medlemslande.

Hovedprincippet i modellen er, at selskaber/koncerner i EU får opgjort den skattepligtige selskabsindkomst i henhold til ét sæt fælles EU-regler. Indkomsten fordeles herefter mellem de berørte lande efter en fordelingsnøgle (baseret på fx koncernens omsætningsandele i de respektive lande). Det enkelte land beskatter så sin del af indkomsten med sin egen selskabsskattesats.

Det er således kun metoden til beregning af den skattepligtige indkomst, som bliver fælles. Hver medlemsstat vil fortsat kunne bestemme skattesatsen for den del af koncernens skattepligtige indkomst, som tilfalder den.

En harmoniseret skattebase og en fordelingsnøgle for det samlede overskud vurderes at reducere de administrative byrder for selskaber med grænseoverskridende investeringer inden for EU – og dermed medføre besparelser på rådgivning og administration. Ét sæt skatteregler vil også medføre, at det bliver lettere at gennemføre grænseoverskridende omstruktureringer, og det vil i stor udstrækning forhindre dobbeltbeskatning inden for EU.

En samlet opgørelse af selskabers overskud vil afskaffe problemer med hensyn til, hvorvidt der skal gives fradrag for udenlandske underskud. Et sådant fradrag ligger implicit i forslaget om én samlet opgørelse af overskud og underskud på EU-basis.

I det omfang samarbejdet omfatter alle EU-lande, vil fælles regler for skattebasen i teorien fjerne problemerne med ”transfer pricing” (interne afregningspriser mel-

lem koncernforbundne selskaber) inden for EU. Imidlertid vil tilsvarende skattekontrolmæssige problemer i stedet opstå vedrørende fordelingsnøglen, fordi selskaberne vil ønske, at overskud fordeles til de lande, der har den laveste selskabsskattesats. Derved vil reglerne for fordelingen af det samlede overskud i stedet blive sat under pres.

Det er Kommissionens opfattelse, at etableringen af CCCTB er den eneste måde, man kan fjerne de skattemæssige barrierer for selskaber, der opererer i flere medlemslande. I den forbindelse har Kommissionen i en meddelelse forpligtet sig til at fremsætte et forslag til CCCTB i 2008. At dømme efter de hidtidige fremskridt i arbejdsgruppen er det en meget ambitiøs tidsfrist.

Kommissionen offentliggjorde den 5. april 2006 en meddelelse om det hidtidige arbejde i arbejdsgruppen og om de næste skridt i arbejdet [KOM(2006)157]. Meddelelsen berørte også forskellige overordnede aspekter i relation til CCCTB, bl.a. sammenhængen mellem internationale regnskabsstandarder og CCCTB, om det skal være obligatorisk eller frivilligt for selskaberne at anvende reglerne, og om den fælles selskabsskattebase skal opgøres på konsolideret niveau (koncernniveau).

Kommissionen præsenterede meddelelsen på ECOFIN-mødet den 7. juni 2006 og det blev da aftalt, at Kommissionen skulle give en ny status for arbejdet ved udgangen af året.

På ECOFIN-mødet den 28. november 2006 forventes Kommissionen således at give en mundtlig status for arbejdet med CCCTB. Det forventes, at Kommissionen fortrinsvis vil redegøre for arbejdet det seneste halve år, og redegørelsen forventes ikke at afsløre væsentlige fremskridt i arbejdet.

Der forventes ingen diskussion af den tekniske udformning af reglerne – heller ikke på et mere overordnet plan.

Hjemmelsgrundlag

Et eventuelt forslag om CCCTB vil have hjemmel i EF-traktatens artikel 94 (vedtagelse med enstemmighed).

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har udtalt sig positivt om Kommissionens bestræbelser på at skabe regler for en fælles selskabsskattebase, jf. Parlamentets betænkning om beskatning af virksomheder i Den Europæiske Union: et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (2005/2120 (INI)).

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

På nuværende tidspunkt er det vanskeligt at vurdere, hvilke provenumæssige konsekvenser det vil få for Danmark at deltage i CCCTB.

Danmark begrænsede i 2005 mulighederne for – via reglerne om international sambeskatning – at udnytte underskud i udenlandske selskaber i og uden for EU. (Provenuet herved var 2 mia. kr., som blev brugt til at nedsætte selskabsskattesatsen med 2 procentpoint). Deltagelse i CCCTB kan imidlertid indebære, at international sambeskatning genindføres på EU-niveau, og at danske selskaber igen vil kunne udnytte underskud i selskaber i EU. Provenutabet for Danmark vil afhænge af udnyttelsen af underskuddene.

Hertil kommer, at den præcise – og endnu uafklarede – afgrænsning af grundlaget (skattemæssige afskrivninger, fradragsregler i øvrigt, håndtering af finansiel indkomst og kapitalgevinster mv.) kan have stor betydning for provenuvirkningerne.

Der er således en vis risiko for, at deltagelse i CCCTB vil indebære et provenutab for Danmark, men de samlede konsekvenser vil afhænge af den konkrete model for basen.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Da der ikke foreligger et færdigt forslag, kan de samfundsmæssige konsekvenser ikke opgøres præcist, men i det omfang en fælles konsolideret selskabsskattebase mindsker de administrative byrder, vil der isoleret set være samfundsøkonomiske gevinster i forhold til virksomhederne.

Det er ikke på det foreliggende grundlag muligt at afgøre, om forslaget vil kunne give anledning til en samlet effektivitetsgevinst for landene som helhed og for de enkelte lande, hvilket forudsætter, at der også tages højde for provenuvirkninger og administrative byrder i skatteforvaltningen.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006.

Holdning

Dansk holdning

Danmark er positiv over for drøftelser om fælles regler for selskabsskattebasen. Danmarks endelige stillingtagen vil dog afhænge af det konkrete forslag fra Kommissionen og løsningen på de væsentlige udeståender.

Andre landes holdninger

Der er store uenigheder mellem medlemslandene om, hvordan selve opgørelsen af en fælles konsolideret selskabsskattebase skal konstrueres.

Medlemslandene er på nuværende tidspunkt delt i tre grupper. En mindre gruppe presser hårdt på for fremskridt i projektet. En lidt større gruppe har store reservationer mod projektet, og de resterende medlemslande er positive overfor at forsætte undersøgelse af mulighederne for en fælles konsolideret selskabsskattebase og afventer konkrete forslag.